

Capítol 6

La ciència, la teologia, la medicina

*De veritat us dic, germans,
que l'evangeli que he predicat no vé dels homes,
puix no l'he rebut ni l'he après de cap home;
ans per la revelació de JesuCrist. Pau*

*El Regne de Déu és com el llevat,
que una dona barrejà amb tres mesures de farina,
fins que féu pujar tota la pasta. Jesús*

1 L'any 1866, vaig descobrir la Ciència del Crist, o les lleis
divines de la Vida, de la Veritat i de l'Amor, i vaig anomenar el
3 meu descobriment Ciència Cristiana. Déu, per la Seva gràcia,
feia molts anys que m'anava posant a punt de rebre aquesta
revelació final del Principi diví absolut del guariment mental
6 científic.

**Descobriments de la Ciència
Cristiana**

Aquest Principi apodíctic assenyala la revelació de
l'Emmanuel, "Déu amb nosaltres," l'omnipresència sobirana,
9 que deslliura els fills dels homes de tots els mals que "la carn
hereta." Mercès a la Ciència Cristiana, una naturalesa i una
essència més divines animen la religió i la medicina; la fe i la
12 comprensió agafen una nova volada, i els pensaments fan la
coneixença intel·ligent de Déu.

Missió de la Ciència Cristiana

Afeixugats perpètuament per la falsa consciència que la
15 vida és un atribut inherent del cos, i fent tanmateix memòria
que, de fet, Déu és la nostra vida, podem ben bé tremolar, a la
vista dels dies que haurem de dir, "No hi trobo cap plaer."

Malcontents de la vida

1 D'on em vingué aquesta convicció celestial, -una convicció
que contradiu el testimoni dels sentits físics? Segons St. Pau,
3 era "el do de la gràcia de Déu que em fóu concedida per
l'eficàcia del Seu poder." Era la llei divina de la Vida i de
l'Amor, fent-me capir el fet demostrable que la matèria no té ni
6 sensació ni vida, que les experiències humanes demostren la
falsia de totes les coses materials, i que els delers immortals,
"el preu d'aprendre a estimar," estableixen el truisme que
9 només pateix la ment mortal, puix la Ment divina no pot patir.

Vaig arribar a les meves conclusions en deixar que les
proves d'aquesta revelació es multipliquessin amb certesa
12 matemàtica i que la demostració més menuda provés la més
gran, com el producte de tres per tres fent nou, prova
indiscutiblement que tres cop tres milions han de fer nou
15 milions, -ni una fracció més, ni una unitat menys.

Quan jo era, segons totes les aparences, als confins de
l'existència mortal, quan ja era dins l'ombra de la vall de la
18 mort, vaig aprendre aquestes veritats de la Ciència divina: que
tot ésser real fa estada en Déu, la Ment divina, i que la Vida, la
Veritat i l'Amor són tot poderosos i sempre presents; que el
21 contrari de la Veritat, -anomenat error, el pecat, les febleses, la
malaltia, la mort-, és el fals testimoni del fals sentit material, de
la ment a la matèria; que aquest fals sentit engendra, a nivell
24 de creença, un estat subjectiu de la ment mortal que aquesta
mateixa pretesa ment anomena *matèria*, entelant així el
veritable sentit de l'Esperit.

27 Quan vaig descobrir que la ment mortal i errònia, mal
anomenada *ment*, produeix tot l'organisme i les accions del
cos mortal, els meus pensaments s'encarrilaren vers noves

Evidència demostrable

La llum llueix dins les tenebres

Nova orientació del pensament

1 vies, i em menaren a la demostració de la proposició que la
Ment ho és Tot i que la matèria no és res, proposició que és el
3 factor principal de la Ciència de la Ment.

La Ciència Cristiana revela incontestablement que la Ment
ho és Tot-en-tot, que les úniques realitats són la Ment divina i
6 la idea divina. Tanmateix, hom no reconeix que aquest gran
fet sigui recolzat per l'evidència sensible fins que no se'n
7 demostra el Principi diví guarint els malalts i demostrant així
9 que és absolut i diví. En pic aquesta prova s'ha reconegut,
hom no pot arribar a cap altra conclusió.

Evidència científica

Després del meu descobriment, vaig cercar tres anys
12 seguits la solució d'aquest problema del guariment-Ment, tot
escorcollant les Escriptures i llegint poca cosa més; visquent
allunyada del món, i consagrant el meu temps i les meves
15 energies a descobrir una regla positiva. Aquesta recerca fôu
dolça i calmada, plena d'esperança; no fôu ni egoista ni
depriment. Sabia que el Principi de tota acció harmoniosa de
18 la Ment és Déu, i que els guariments del Cristianisme primitiu
s'havien fet mercès a una fe santa i exaltant; però, em calia
trobar la Ciència d'aquest guariment, i vaig pervenir a
21 conclusions absolutes mercès a la revelació divina, la raó i la
demostració. La revelació de la Veritat amarà el meu
enteniment gradualment i palesa mercès al poder diví. Quan
24 una nova idea espiritual és nada a la terra, la profètica
Escriptura d'Isaïes es torna a acomplir: "Ens ha nascut un
fill, ... i serà anomenat Admirable."

Recerca solitària

27 Jesús digué un dia, parlant dels seus ensenyaments: "La
meva doctrina no és meva, ans del Qui m'ha enviat. Si algú
vol fer la Seva voluntat, sabrà si la meva doctrina és de Déu, o
30 bé si parlo per mi mateix." (Joan 7: 16-17)

Les tres grans veritats de l'Esperit, l'omnipotència,

Capir la totalitat de Déu

1 l'omnipresència i l'omniciència, -l'Esperit posseïnt tot el poder,
3 omplint tot l'espai, constituint tota la Ciència-, contradiuen per
6 sempre la creença que la matèria pugui ser real. Aquestes
veritats eternes revelen que l'existència primordial és la
realitat radiant de la creació de Déu, on tot allò que Ell féu, féu
proclamat bo per la Seva Saviesa.

9 Fóu així que em vaig adonar, com no me n'havia adonat
mai abans, de l'abominable irrealitat anomenada mal.
L'equipol.lència de Déu féu palesa una altra gloriosa
proposició, -la perfectibilitat de l'home i l'establiment del
Regne de Déu a la terra.

12 Seguint aquestes vies cabdals de la revelació científica,
vaig fer de la Bíblia el meu únic llibre d'estudi. Les Escripures
s'il.luminaren; la raó i la revelació es reconciliaren, i tot seguit,
15 la veritat de la Ciència Cristiana féu demostrada. Ni cap ploma
ni cap llengua humana m'ensenyaren la Ciència que amara
aquest llibre, CIÈNCIA I SALUT; i cap llengua ni cap ploma la
18 poden destronar. Malgrat que aquest llibre pugui ser
desnaturalitzat per una crítica superficial o a mans
d'estudiants poc curosos o mal intencionats, i hom pugui
21 temporalment malinterpretar-ne les idees o emprar-les a tort,
la Ciència i la Veritat que hi ha al llibre romandran eternament
susceptibles de ser discernides i demostrades.

Fonaments Bíblics

24 Jesús demostrà el poder que té la Ciència Cristiana de
guarir ments i cossos mortals. Però aquest poder es perdé de
vista, i ha de ser un altre cop espiritualment discernit,
27 ensenyat, i demostrat segons el manament del Crist, pels
"senyals que hi van de bracet." La Ciència d'aquest poder ha
de ser copsada per tots els qui creuen en el Crist i entenen la
30 Veritat espiritualment.

**Demostració, perduda i
retrobada**

No hi ha cap analogia entre les vagues hipòtesis de

1 l'agnosticisme, del panteïsm, de l'espiritualisme, de la
teosofia o del milenarisme i les veritats demostrables de la
3 Ciència Cristiana; i m'he adonat que la voluntat, o raó sensual
de la ment humana, s'oposa a la Ment divina que la Ciència
divina expressa.

6 La Ciència Cristiana és natural, però no és física. La
Ciència de Déu i de l'home no és pas més sobrenatural que la
ciència dels nombres, ni que allunyant-se del reialme del món
9 físic, com ha de fer la Ciència de Déu, l'Esperit, alguns li
puguin negar el dret d'emprar el nom de Ciència. El Principi de
la metafísica divina és Déu; la pràctica de la metafísica divina
12 és fer servir el poder de la veritat sobre l'error; les seves
regles en demostren la Ciència. La metafísica divina revessa
les hipòtesis físiques i falses de la Deïtat, de la mateixa
15 manera que les explicacions de l'òptica refusen la imatge
incidental o invertida i ensenyen allò què aquesta imatge
capgirada realment representa.

18 Un premi de cent lliures, lliurat per la Universitat d'Oxford, a
Anglaterra, al millor assaig de Ciència Natural -un assaig
destinat a fer de contrapès a la tendència de l'època d'atribuir
21 els efectes físics a causes físiques i no a una causa espiritual
final-, és un dels molts fets que demostren que la Ciència
Cristiana respon al delerós desig d'espiritualitat de la raça
24 humana.

Després d'haver examinat molt de temps el meu
descobriment i la seva demostració guarint els malalts, se'm
27 féu ben palès que la Ment governa el cos, no parcialment, ans
del tot. Vaig sotmetre el meu sistema metafísic de tractar la
malaltia a tota mena de proves pràctiques. Des d'aleshores
30 aquests sistema ha fet via, i en tots els casos que s'ha emprat

Antagonistes místics

Il·lustració òptica de la Ciència

Proposta escaient

Proves confirmatòries

1 científicament, s'ha revelat l'agent guaridor més efectiu a la pràctica mèdica.

3 Hi ha més d'una escola de la Ciència Cristiana? La Ciència Cristiana és demostrable. Només ensenya, doncs, un sol mètode. Els qui se n'allunyen perden el dret de pertànyer a aquesta escola, i esdevenen adeptes de Sòcrates, de Plató, de Spencer o de qualsevol altra escola. Això vol dir que adopten un sistema particular de parers humans, i se'ls fan seus. Ni que, de tant en tant, aquests parers puguin tenir lluïssors de divinitat, manllevada de la Ciència divina veritable que repudia els sistemes fets pels homes, el seu origen i la seva tendència són, tanmateix, plenament humans i no són científicament Cristians.

Una sola escola de la Veritat

15 De l'U infinit de la Ciència Cristiana n'emana un Principi únic i la seva idea infinita, i d'aquesta infinitat en vénen les regles i les lleis espirituals i la seva demostració, que, com el gran Donador, són "iguals ahir, avui i per sempre," puix és així com el Princi diví del guariment i la idea Crística són definits a l'epístola als Hebreus.

Principi immutable

21 Cap teoria de la Ciència Cristiana que s'allunyi del que ja s'ha exposat i que s'ha demostrat exacte, no forneix un fonament on s'hi pugui establir una veritable escola d'aquesta Ciència. A més, si cap pretesa nova escola proclama ser la Ciència Cristiana, tot fent servir els descobriments d'un altre autor sense reconèixer-n'hi els mèrits, aquesta escola va malencertada, perquè ensenya la violació del manament diví del Decàleg Hebreu, "No furtaràs."

Sobre fonaments de sorra

27 Déu és el Principi de la metafísica divina. Puix només hi ha

1 un Déu, només hi pot haver un Principi diví de tota Ciència; i
3 hi han d'haver regles fixes per a demostrar aquest Principi
diví. Avui, la lletra de la Ciència li arriba a desdir a la
humanitat, però la humanitat només en cospa l'esperit de
mica en mica. La part vital, el cor i l'ànima de la Ciència
6 Cristiana, és l'Amor. Sense l'Amor, la lletra és només el cos
mort de la Ciència, sense batec, fred, inanimat.

Principi i pràctica

9 Les proposicions fonamentals de la metafísica divina es
resumeixen en aquestes quatre que trobareu tot seguit, i que,
per a mi es fan *paleses a si mateixes*. Hom s'adona que, fins i
tot capgirades, l'enunciat i la conclusió d'aquestes
12 proposicions s'avenen, demostrant de manera matemàtica la
seva relació exacta amb la Veritat. De Quincy diu que les
matemàtiques no tenen ni una sola base que no sigui
15 purament metafísica.

Proposicions reversibles

1- Déu ho és Tot-en-tot.

2- Déu és el bé. El Bé és la Ment.

18 3- Déu, l'Esperit, éssent-ho tot, res no és matèria.

4- La Vida, Déu, el bé omnipotent, nega la mort, el mal, el
pecat i la malaltia. -La malaltia, el pecat, el mal, la mort,
21 neguen el bé, el Déu omnipotent, la Vida.

De les dues negacions de la quarta proposició, quina és
veritat? Totes dues no són ni poden ser veritat. D'acord amb
24 les Escripures constato que Déu és veritat, però "tot home
(mortal), un mentider."

La metafísica divina de la Ciència Cristiana, igual que el
27 mètode de les matemàtiques, demostra la regla per inversió.
Per exemple: No hi ha patiment a la Veritat, i no hi ha veritat al
patiment; no hi ha nervis a la Ment, ni ment als nervis; no hi
30 ha matèria a la Ment, ni ment a la matèria; no hi ha matèria a
la Vida, i no hi ha vida a la matèria; no hi ha matèria al bé, ni
bé a la matèria.

Inversions metafísiques

1 El costum vol que el bé i el mal siguin classificats tots dos
plegats, de *ment*; per a fer-se entendre, l'autora anomena,
3 doncs, la humanitat malalta i pecadora, *ment mortal*, -volent
dir amb aquest terme la carn oposada a l'Esperit, la ment
humana i el mal en contrast amb la Ment divina, o la Veritat i
6 el bé. La definició espiritualment no científica de la ment es
fonamenta sobre el testimoni dels sentits físics, que crea
moltes ments, i diu que la *ment* és alhora humana i divina.

Definició de la ment mortal

9 A la Ciència, la Ment és *una*, encloent-hi nòmen i
fenòmen, Déu i els Seus pensaments.

L'expressió ment mortal és un solecisme que implica un
12 mal ús del mot *ment*. Puix la Ment és immortal, l'expressió
ment mortal implica quelcom fals i, doncs, irreal; i quan
aquesta locució es fa servir a l'ensenyament de la Ciència
15 Cristiana, serveix per a designar allò que no té existència real.
De fet, si una paraula o una locució més adient fos suggerida,
seria emprada; però per a expressar la nova llengua, a voltes
18 hem de recórrer a la llengua antiga i imperfecta, i el vi novell
de l'Esperit s'ha d'abocar a les velles bótes de la lletra.

Terminologia imperfecta

La Ciència Cristiana explica que tota causa i tot efecte és
21 mental, no pas físic. Lleva el tel del misteri que tapa l'Ànima i
el cos. Demostra la relació científica de l'home amb Déu,
desembulla les entortolligades ambigüetats de l'ésser, i
24 allibera el pensament empresonat. A la Ciència divina,
l'univers, encloent-hi l'home, és espiritual, harmoniós i etern.
La Ciència demostra que allò que anomenem *matèria* és
27 només l'estat subjectiu del què és anomenat per l'autora *ment
mortal*.

Causalitat mental

Altre que l'oposició habitual vers tot allò que és nou,

1 l'entrebanc més gros per a rebre aquesta espiritualitat que
forneix la comprensió de la Ciència de la Ment, és la pobresa
3 dels termes materials a l'hora d'expressar les proposicions
metafísiques; d'aquí la dificultat de formular les idees
metafísiques de manera que es facin entenedores a tots els
6 lectors que no han demostrat personalment la Ciència
Cristiana tal com s'ha posat al dia a la meva descoberta. Job
diu, "l'orella tempteja els mots, com la boca tasta les viandes."
9 El gran repte és fornir la impressió justa en traduir els termes
materials a la seva llengua espiritual original.

Mancances filològiques

12 TRADUCCIÓ CIENTÍFICA DE LA MENT IMMORTAL

DÉU: Principi diví, Vida, Veritat, Amor, Ànima, Esperit,
15 Ment.

Sinònims divins

HOME: La idea espiritual de Déu, individual, perfecta i
18 eterna.

Imatge divina

IDEA: Una imatge a la Ment; l'objecte immediat de la
21 comprensió. -*Webster*.

Reflex diví

24 TRADUCCIÓ CIENTÍFICA DE LA MENT MORTAL

Primer grau: Depravació.

27 FÍSIC: Males creences, passions i desitjos, por,
voluntat depravada, autojustificació, urc, enveja, falòrnia, odi,
revengeja, pecat, febleses, malaltia, mort.

Irrealitat

30 *Segon grau:* desaparició de les creences malignes.

33 MORAL: Humanitat, honestat, afecte, compassió,
esperança, fe, humilitat, temperança.

Qualitats de transició

1	<i>Tercer grau: Comprensió.</i>	
3	ESPIRITUAL: Saviesa, puresa, comprensió espiritual, poder espiritual, amor, salut, santedat.	Realitat
6	Al tercer grau, la ment mortal desapareix, i l'home a la imatge de Déu es fa visible. La Ciència revessa tant tot allò que pels sentits humans corporals sembla palès, que aquest testimoni de les Escripures esdevé veritat als nostres cors: "Els darrers seran els primers, i els primers seran els darrers," a fi que Déu i la Seva idea puguin ser per nosaltres allò que la Divinitat és realment i per força ha de ser, la que ho abraça tot.	Univers espiritual
9		
12	Una visió adient de la Ciència Cristiana i de com s'ajusta a la tasca del guariment abasta infinitament més que hom en pot veure a primera vista. Les obres de metafísica no toquen el punt essencial. No coronen mai el poder de la Ment com el Messies, ni l'enlairen victoriós per sobre dels enemics físics, -fins a l'anorreament de tota creença en la matèria, el mal, la malaltia i la mort-, ni reblen el fet que Déu ho és tot, i que la matèria, doncs, no és res fora d'una imatge a la ment mortal.	Objectiu de la Ciència
15		
18	La Ciència Cristiana emfatitza amb força la idea que Déu no és <i>corpori</i> , ans <i>incorpori</i> , - o sigui, sense cos. Els mortals són corporis, però Déu és incorpori.	
21		
24	Puix els mots <i>persona</i> i <i>personal</i> són emprats normalment de manera ignorant i ordinària, sovint generen, quan els apliquem a la Deïtat, concepcions confuses i errònies de la divinitat i d'allò que la fa diferent de la humanitat. Si el terme personalitat, quan s'aplica a Déu, vol dir una personalitat infinita, aleshores Déu és una <i>Persona</i> infinita, -en el sentit d'un infinita personalitat, però no en un sentit inferior. Una Ment infinita dins d'una forma finita és una impossibilitat absoluta.	Personalitat divina
27		
30		
33		

1 El terme *individualitat* també desvetlla objeccions, perquè
l'individu pot ser part d'una sèrie, ser-ne un de molts, com ara
3 un home individual, un cavall individual, mentre que Déu és
Un, -no un d'una sèrie, ans un de sol i sense igual.

Déu és Esperit; el llenguatge de l'Esperit ha de ser, i és,
6 doncs, espiritual. La Ciència Cristiana no atribueix cap
naturalesa ni cap significat físic a l'Ésser Suprem ni a la Seva
manifestació; només els mortals n'hi atribueixen. La llengua
9 essencial de Déu és anomenada al darrer capítol de l'evangeli
de St. Marc, la nova llengua, el sentit espiritual de la qual
s'assoleix mercès als "senyals que hi van de bracet."

12 Ni l'orella ha sentit, ni els llavis han parlat mai la pura
llengua de l'Esperit. El nostre Mestre ensenyà l'espiritualitat
amb exemples i paràboles. Estudiant com era, de les coses
15 divines, revelà Déu als homes, il.lustrant i demostrant la Vida i
la Veritat en si mateix i pel seu poder sobre els malalts i els
pecadors. Les teories humanes no són adients per a
18 interpretar el Principi diví que va de bracet dels miracles
(meravelles) fets per Jesús i sobretot la seva poderosa,
suprema, incomparable, i triomfant eixida de la carn.

21 L'evidència que els cinc sentits físics ens forneixen només
lliga amb la raó humana; i per culpa de l'opacitat que no deixa
passar la llum veritable, la raó humana reflecteix confusament
24 i transmet feblement les obres i les paraules de Jesús. La
Veritat és una revelació.

Jesús manà als seus deixebles d'estar a l'aguait del llevat
27 dels Fariseus i dels Saduceus, que titllà de doctrines
humanes. De la seva paràbola del "llevat que una dona agafà
i barrejà amb tres mesures de farina fins que féu pujar tota la

Llenguatge espiritual

Els miracles de Jesús

Opacitat dels sentits

El llevat de la Veritat

1 pasta," n'inferim que el llevat espiritual és la Ciència del Crist i
la seva i interpretació espiritual, -una inferència que va molt
3 més enllà de les explicacions purament eclesiàstiques i
convencionals de la il.lustració.

No era aquesta paràbola alhora una lliçó i una profecia,
6 predint el segon adveniment a la carn del Crist, la Veritat,
amagada del món visible dins del secret de la santedat?

Els segles s'escolen, però aquest llevat de la Veritat
9 sempre treballa. Ha de destruir tota la pasta de l'error, i ser
així eternament glorificada a la llibertat espiritual de l'home.

Espiritualment interpretades, la Ciència, la Teologia i la
12 Medicina són menes de pensament diví, que abracen lleis
espirituals emanades del poder i de la gràcia invisible i infinita.
La paràbola ens pot voler dir que aquestes lleis espirituals,
15 malejades per un pervers sentit material de la llei, són
representades metafísicament per tres mesures de farina, -o
sigui, tres menes de pensament mortal. En tota mena de
18 pensament mortal, a la pols se li fa l'honor de ser l'estat
natural de l'home i de les coses, i els modes de moviment
materials són honorats amb el nom de lleis. I això s'allargarà
21 fins que el llevat de l'Esperit no transformi del tot el pensament
mortal, com el llevat transforma les propietats químiques de la
farina.

24 Les definicions de la llei material que ens forneix la ciència
natural, representen un reialme per força dividit contra si
mateix, perquè aquestes definicions presenten la llei com si
27 fos física, no pas d'espiritual. Contradiuen, doncs, els decrets
divins i violen la llei de l'Amor, on la naturalesa i Déu són un i
l'ordre natural del cel davalla a la terra.

Contrast del diví i l'humà

Certes contradiccions

1 Quan dotem la matèria d'un indefinit poder espiritual, -o
sigui, quan ho fem a les nostres teories, perquè és clar que no
3 podem dotar realment la matèria d'allò que no posseeix ni pot
posseir-, blastomem del Totpoderós, puix aquestes teories ens
menen a una d'aquestes dues possibilitats: o bé pressuposen
6 l'autoevolució i l'autogovern de la matèria, o bé assumeixen
que la matèria és el producte de l'Esperit. Agafar-se a la
primera proposició d'aquest dilema i tenir la matèria per un
9 poder en si mateixa i que deriva de si mateixa, és deixar el
Creador fora del seu propi univers; mentre que fer nostra l'altra
proposició del dilema i tenir Déu pel creador de la matèria, és
12 fer-Lo, no només responsable de tots els desastres físics i
morals, ans declarar també que n'és l'origen, imputant-li,
doncs, un malgovern perpetu sota la forma i el nom de llei
15 natural.

Dilema inescapable

Déu, en un cert sentit, és idèntic que la naturalesa, però
aquesta naturalesa és espiritual, i no és expressada a la
18 matèria. El legislador que, amb els seus llamps paralitza o
colpeix de mort l'infant que prega, no és l'ideal diví de l'Amor
omnipresent. Déu és el bé natural, i només la idea de la
21 bonesa el pot representar; mentre que el mal s'hauria de
veure com una cosa antinatural, perquè s'oposa a la
naturalesa de l'Esperit, Déu.

Déu i la naturalesa

24 En contemplar l'eixida del sol, ens adonem que creure's
que la terra es belluga i el sol roman quiet, contradia el
testimoni dels sentits. Igual que l'astronomia revessa la
27 percepció humana del moviment del sistema solar, la Ciència
Cristiana revessa l'aparent relació entre l'Ànima i el cos i fa el
cos tributari de la Ment. Podem dir el mateix de l'home, que
30 és només l'humil servidor de la plàcida Ment, ni que al sentit

El sol i l'Ànima

1 finit li sembli altrament. Però no capirem mai aquest punt
mentre admetem que l'Anima és al cos o la ment a la matèria,
3 i que l'home és enclós dins la intel·ligència. L'Ànima o
l'Esperit és Déu, immutable i etern; i l'home coexisteix amb
l'Anima, Déu, i la reflecteix, puix l'home és la imatge de Déu.

6 La Ciència revessa el fals testimoni dels sentits físics, i
mercès a aquest revessament els mortals pervenen als fets
fonamentals de l'ésser. Aleshores inevitablement la pregunta
9 es planteja: l'home està malalt si els sentits materials
testimonien bona salut? No! perquè la matèria no pot
determinar l'estat de l'home. I està bé si els sentits diuen que
12 està malalt? Sí! l'home, a la Ciència, on la salut és normal i la
malaltia anormal, està sempre bé.

La salut no és un estat de la matèria, ans de la Ment, i els
15 sentits materials no poden ser testimonis fiables pel què fa a
la salut. La Ciència del guariment-Ment ens ensenya que és
impossible que res, tret de la Ment, pugui ser un testimoni
18 verídic ni exhibir l'estat real de l'home. I doncs, el Principi diví
de la Ciència, revessant el testimoni dels sentits físics, revela
que l'home existeix harmoniosament a la Veritat, que és
21 l'única base de la salut, i així la Ciència nega tota malaltia,
guareix el malalt, capgira les falses evidències i refuta la
lògica materialista.

24 Tota conclusió a favor o en contra, deduïda d'una pretesa
sensació a la matèria o de la pretesa consciència que la
matèria té de la salut o de la malaltia, en lloc de revessar el
27 testimoni dels sentits físics, confirma aquest testimoni com si
fos legítim i mena així a la malaltia.

30 Quan Colom eixamplà els horitzons del món, la ignorància i
la superstició engrillonaren els membres del brau almirall, i la

Revessar el testimoni

La salut i els sentits

Exemples històrics

1 desgràcia i la fam l'encararen de fit a fit, però el seu fat hauria
estat encara més magre, si la seva descoberta hagués
3 soscavat les tendències predilectes d'una filosofia sensual.

Copèrnic féu el mapa de tot el sistema estel·lar; abans seu,
els mapes astrals eren caòtics, i els espais celestials,
6 explorats de manera inexacta.

Els savis caldeus llegiren als estels el fat dels imperis i la
sort dels homes. Ni que no se'ls hi manifestés sobre l'empiri
9 cap revelació més enllà de l'horòscop, per ells la terra i el cel
eren lluents, i els ocells i les poncelles vivien joioses sota la
claror eterna i benaurada del sol de Déu, que la Veritat daura.

Nosaltres també gaudim de la bonesa i de la bellesa per a
gaubar-nos el cor; però l'home, a mercè de les hipòtesis del
sentit material, que la Ciència no explica, com el cometa que
15 roda per l'espai o l'estel solitari, és "el lassat cercador d'una
llar invisible."

La rotació diürna de la terra se li fa invisible a l'ull físic, i el
18 sol sembla que vagi de l'est cap a l'oest, no pas la terra de
l'oest cap a l'est. Fins que no és refutat per les vistes més
clares dels fets eterns, aquest fals testimoni dels ulls malmena
21 el judici i indueix falses conclusions. La Ciència demostra que
les aparences sovint són delusòries i esmena aquests errors,
per la simple regla que el més gran governa el més petit. El
24 sol és la immobilitat central pel què fa al nostre sistema solar;
la terra gira al voltant del sol un cop cada any, i cada jorn
sobre el seu eix.

Tot el que hem dit indica que l'ordre astronòmic imita l'acció
del Principi diví; i així l'univers, el reflex de Déu, es fa més
proper al fet espiritual, i és l'aliat de la Ciència divina tal com
30 es manifesta al govern etern de l'univers.

Bellesa perpètua

Deseplegament astronòmic

1 El testimoni dels sentits físics sovint revessa la veritable
Ciència de l'Ésser, i crea així un regne de discòrdia, assignant
3 un poder aparent al pecat, a la malaltia i a la mort; però els
grans fets de la Vida, ben entesos, destrueixen aquesta tríada
d'errors, en contradueixen el fals testimoni, i revelen el regne del
6 cel, -el regne veritable de l'harmonia a la terra. Fa mil nou
cents anys, les demostracions de Jesús exposaren de
manera pràctica que els sentits materials capgiren la Ciència
9 de l'Ànima; i tanmateix aquests anomenats sentits encara fan
la ment mortal tributària del cos mortal, i decreten que certes
parts de la matèria, com ara el cervell i els nervis, són els
12 centres del plaer i del dolor, i que des d'aquests centres la
matèria comunica a la pretesa ment el seu estat de
benaurança o de dissort.

Testimoni contrari

15 La lent ocular és també una altra prova de la qualitat
il·lusòria del sentit material. A la retina, les capçades dels
arbres i el cel s'agafen les mans, els núvols i l'oceà es troben i
18 es barregen. El baròmetre, -aquest profeta menut dels
temporals i del sol, negant el testimoni dels sentits-, assenyala
el bon temps al bell mig de la torbonada, de les fosques
21 nuvolades i dels aiguats. L'experiència de la vida en va plena
d'il·lusions similars; i cada pensador en pot fer memòria.

Testimoni dels sentits

24 Pel sentit material, segar la vena jugular lleva la vida, però
pel sentit espiritual i a la Ciència, la Vida es descabdella
immutable i l'Ésser és etern. La vida temporal és un fals sentit
de l'existència.

Sentit espiritual de la vida

27 Les nostres teories fan, tocant a l'Ànima i al cos, el mateix
error que féu Potlomeu tocant al sistema solar. Diuen que
l'Ànima és al cos i que la ment, doncs, és tributària de la
30 matèria. La ciència astronòmica ha destruït la falsa teoria pel

1 què fa a les relacions dels cossos celestials, i la Ciència
3 Cristiana destruirà de ben segur l'error més gran pel què fa als
nostres cossos terrenals. La veritable idea i el Principi de
l'home es faran aleshores visibles. El disbarat de Ptlomeu no
podia afectar l'harmonia de l'ésser com l'afecta l'error tocant a
6 l'Ànima i al cos, error que revessa l'ordre de la Ciència i
assigna a la matèria el poder i la prerrogativa de l'Esperit, de
manera que l'home esdevé la criatura més absolutament feble
9 i inharmonica de tot l'univers.

**Error Ptlomèic
i error físic**

El fet que la Ment sigui real demostra de manera concloent
què ho fa que la matèria sembli ser, però, de fet, no és. La
12 Ciència divina enlairant-se per sobre de les teories físiques,
exclou la matèria, de les *coses* en fa *pensaments*, i bescanvia
els objectes del sentit material per les idees espirituals.

Semblar i ser

15 L'autora introduí el terme CIÈNCIA CRISTIANA per a designar el
sistema científic del guariment diví.

La revelació consta de dues parts:

18 1. El descobriment d'aquesta Ciència divina del
guariment-Ment, mercès a un sentit espiritual de les
Escriptures i als ensenyaments del Consolador promès pel
21 Mestre.

24 2. La prova, per la demostració actual, que els
pretesos miracles de Jesús no eren exclusius d'una
dispensació que avui ja s'ha acabat, ans il.lustraven un
Principi diví eternament operatiu. L'operació d'aquest Principi
assenyala la naturalesa eterna de l'ordre científic de l'ésser i
27 de la seva continuïtat.

La Ciència Cristiana difereix de la ciència material, però
això no la li lleva la seva qualitat científica. Ben altrament, la
30 Ciència Cristiana és eminentment científica, basada sobre la

Base científica

1 Veritat, el Principi de tota ciència.

3 La pretesa ciència física és coneixement humà, una llei de
la ment mortal, una creença orba, un Samsó despulat de la
seva força. Quan a aquesta creença li manquen
6 organitzacions que l'aguantin, es queda sense fonaments.
Sense poder moral, ni base espiritual, ni un sant Principi que
sigui seu, aquesta creença agafa l'efecte per la causa i cerca
9 la vida i la intel·ligència a la matèria, limitant, doncs, la Vida i
arrapant-se amb unghes i dents a la discordança i a la mort.
En un mot, la creença humana és una conclusió orba nascuda
12 del raonament material. És un sentit mortal i finit de les coses,
que l'Esperit immortal fa callar per sempre.

**La Ciència física, una creença
orba**

15 L'univers, igual que l'home ha de ser interpretat per la
Ciència, començant pel seu Principi diví, Déu, i llavors pot ser
entès; però quan s'explica des de la base dels sentits físics i
es representa lligat al creixement, a la maduresa, i a la
18 decadència, l'univers, igual que l'home, és i haurà de ser
sempre un enigma.

Interpretació justa

21 L'adhesió, la cohesió i l'atracció són propietats de la Ment.
Pertanyen al Principi diví i serveixen l'equilibri d'aquest
pensament-força, que llença la terra a la seva òrbita i digué a
l'ona altívola, "Fins aquí, i prou."

24 L'Esperit és la vida, la substància i la continuïtat de tota
cosa. Trepitgem forces. Retireu-les i la creació s'esfondrarà
inevitablement. El coneixement humà les anomena forces de
la matèria, però la Ciència divina declara que pertanyen del tot
27 a la Ment divina, que Li són inherents, i les posa així al seu
lloc just i dins la classificació que els hi és adient.

Tota força és mental

Els elements i les funcions del cos físic i del món físic

1 canviaran a mesura que la ment mortal canviï de creences.
Allò que ara es té per la condició òptima de la salut funcional i
3 orgànica del cos humà podrà no ser tingut més per un
element indispensable de salut. Ens adonarem que les
condicions morals són sempre harmonioses i saludables. Ni la
6 innacció orgànica ni l'excés d'acció són més enllà del govern
de Déu; i al pensament mortal transformat, li serà revelat
l'home normal i natural, i més harmoniós, doncs, en totes les
9 seves manifestacions, que no n'era als estats previs, que la
creença humana havia creat i ratificat.

Canvis corporals

12 A mesura que el pensament humà passi per diverses fases
de patiment conscient i de manca conscient de patiment, de
dolença i de joia, -de la por a l'esperança, i de la fe a la
comprensió-, es farà visible, finalment, la manifestació de
15 l'home governat per l'Ànima, no pas pel sentit material.
Reflectint el govern de Déu, l'home es governa a si mateix.
Quan se subordina a l'Esperit diví, l'home no pot ser governat
18 ni per la mort ni pel pecat, demostrant així que les nostres
teories materials tocant a les lleis de la salut no tenen cap
valor.

21 Les estacions s'entressequiran amb canvis de temps i de
maregasses, de fred i de calor, de latitud i de longitud. Els
pagesos s'adonaran que aquest canvis no poden afectar les
24 seves collites. "Els canviaràs com si fossin un vestit, i
quedaran canviats." El mariner gaudirà del domini sobre
l'atmosfera i sobre els grans oceans, sobre els peixos de la
27 mar, i sobre els estols del cel. L'astrònom ja no esguardarà
més els estels, -és des dels estels que contemplarà l'univers-;
i el florista collirà les flors abans d'haver sembrat la llavor.

Temps i maregasses

30 Així serà finalment demostrat que la matèria no és res fora
d'una creença mortal, del tot malapte d'afectar un home per la

1 seva pretesa acció orgànica o existència afigurada. L'error ja
no es farà servir més per a declarar la veritat. El problema del
3 no res, o de "la pols a la pols," quedarà aclarit, i la ment mortal
esdevindrà informe i buida, puix la mortalitat s'acabarà quan
l'home es vegi a si mateix com el reflex de Déu, de la mateixa
6 manera que un home veu la seva imatge al mirall.

El no res mortal

Tota la Ciència és divina. El pensament humà no ha
projectat mai ni la més lleu engruna d'ésser veritable. La
9 creença humana ha cercat i ha interpretat a la seva manera el
ressò de l'Esperit, i sembla, doncs, que l'hagi revessat i repetit
materialment; però la ment humana no ha produït mai cap to
12 real ni ha emès cap so positiu.

Manca d'originalitat

El punt de pledeig entre la Ciència Cristiana d'una banda i
la teologia popular de l'altra és aquest: Explicarà la Ciència
15 que la causa i l'efecte són tots dos alhora naturals i
espirituals? O bé, tot el que depassa el coneixement dels
sentits materials serà anomenat sobrenatural i deixat a la
18 mercè d'hipòtesis especulatives?

Preguntes antagòniques

He exposat la Ciència Cristiana i la manera d'aplicar-la per
a tractar la malaltia exactament tal com les he descobertes.
21 He demostrat de mà de la Ment els efectes de la Veritat sobre
la salut, la longevitat i la moral dels homes; i ni als sistemes
antics ni als moderns hi he trobat res que pogués servir de
24 base al meu sistema, tret dels ensenyaments i demostracions
del nostre gran Mestre i de les vides dels profetes i dels
apòstols. La Bíblia ha estat la meva única autoritat. No he
27 tingut cap altra guia al "camí estret i dret" de la Veritat.

Base bíblica

Si la Cristianitat s'oposa a què l'autora posi el nom de

1 Ciència al Cristianisme, o li questiona el dret de fer servir el
mot Ciència, l'autora no perdrà pas per això la fe en el
3 Cristianisme, ni el Cristianisme perdrà la influència que té a la
seva vida. Si Déu, el Tot en tot, és el creador de l'univers
espiritual, encloent-hi l'home, aleshores tot allò que té el dret
6 de ser classificat de veritat, o Ciència, ha de quedar enclòs
dins del coneixement o comprensió de Déu, puix no hi pot
haver res fora de la divinitat il·limitable.

Ciència i Cristianime

9 L'autora empra els termes Ciència Divina, Ciència
Espiritual, Ciència del Crist o Ciència Cristiana, o només
Ciència, de manera indiferent, segons les exigències del
12 context. Aquests termes sinònims representen tot allò que es
relaciona amb Déu, la Ment infinita, eterna, suprema. Hom pot
dir, tanmateix, que el terme Ciència Cristiana lliga sobretot
15 amb la Ciència aplicada a la humanitat. La Ciència Cristiana
revela Déu, no com l'autor del pecat, de la malaltia i de la
mort, ans com el Principi diví, l'Ésser Suprem, la Ment allurada
18 de tot mal. Ensenya que la matèria és la falsia, no el fet, de
l'existència; que els nervis, el cervell, l'estómac, els pulmons,
etc, -entesos materialment- no tenen ni intel·ligència, ni vida,
21 ni sensació.

Termes científics

No hi ha ciència física, puix tota la veritat prové de la Ment
divina. La veritat, doncs, no és humana, ni és una llei de la
24 matèria, puix la matèria no és una legisladora. La Ciència és
una emanació de la Ment divina, i és l'única que pot
interpretar Déu de manera adient. Té un origen espiritual, no
27 pas material. És paraula divina, -el Consolador que ens mena
vers tota la Veritat.

No pas ciència física

La Ciència Cristiana refusa allò que s'anomena ciència
30 natural en la mesura que es basteix sobre les falses hipòtesis
que la matèria és la seva pròpia legisladora, que les
condicions materials són el fonament de la llei, i que aquestes

1 lleis són definitives i revoquen el poder de la Ment divina. El bé és natural i primordial. En si mateix, no és miraculós.

3 El terme Ciència, ben entès, només lliga amb les lleis de Déu i el Seu govern de l'univers, encloent-hi l'home. És per això que els homes de negocis i els savis s'han adonat que la
6 Ciència Cristiana referma la seva determinació i els seus poders mentals, afina la seva habilitat de discernir el caràcter, els hi dóna perspicàcia, una comprensió més esmolada i
9 exacta, i la facultat de sobremuntar les seves capacitats ordinàries. La ment humana amarada d'aquesta comprensió espiritual, esdevé més flexible, té més fortalesa, no és tan esclava de si mateixa, ni li cal tan repós. El coneixement de la
12 Ciència de l'ésser desenvolupa les habilitats i les possibilitats latents de l'home. Eixampla l'atmosfera del pensament, fornint als mortals l'accés a reialmes més grans i més nobles. Enlaira el pensador vers les seves qualitats nadiues d'intuïció i de perspicàcia.

18 Una flaire només esdevé benèfica i agradable en la mesura que s'escampa per l'atmosfera dels voltants. Podem dir el mateix del nostre coneixement de la Veritat. Si no us esbarlleu amb els vostres germans humans perquè us hagin desvetllat d'un malson catalèptic, tampoc no hauríeu de fer resistència a la Veritat, que eradica -si, destrueix per sempre
21 mercès al testimoni més enlairat de l'Esperit-, la pretesa evidència de la matèria.

27 La Ciència va de bracet de la Ment, no pas de la matèria. Reposa sobre un Principi fix i no sobre el judici de la sensació falsa. A les matemàtiques, la suma de dues quantitats determinades és sempre la mateixa. A la lògica és igual. Si
30 totes dues proposicions d'un sil·logisme, la menor i la major, són exactes, la conclusió, si és ben deduïda, no pot ser falsa.

Ciència pràctica

Lògica matemàtica i científica

1 A la Ciència Cristiana tampoc no hi ha, doncs, discordances ni
contradiccions, perquè la lògica n'és tan harmoniosa com el
3 raonament d'un sil·logisme ben enunciat o d'un càlcul aritmètic
ben fet. La Veritat és sempre verídica, i no pot tolerar cap
error ni a la premissa ni a la conclusió.

6 Si deleges saber quin és el fet espiritual, el pots descobrir
capgirant la falla material, tant si la falla és a favor o en
contra, tant si s'adiu amb les teves idees preconcebudes com
9 si hi és del tot contrària.

Hom pot definir el panteïsmes com una creença en la
intel·ligència de la matèria, -creença que la Ciència destrueix.

12 Aquells dies hi haurà "una gran tribulació com no se n'ha vist
mai cap des del començament del món," i la terra farà
ressonar el crit, "Véns (Veritat) a turmentar-nos abans d'hora?"

15 El magnetisme animal, l'hipnotisme, l'espiritualisme, la
teosofia, l'agnosticisme, el panteïsmes, i la infidelitat són
antagòniques de l'ésser veritable, i atziagues per a la seva
18 demostració; com en són també altres sistemes.

Hem de deixar la farmacologia, i estudiar l'ontologia, "la
ciència de l'ésser real." Ens cal escorcollar a fons allò que és
21 real en lloc d'acceptar només el sentit superficial de les coses.
Podem collir préssecs d'un pi, o de la discordança aprendre'n
l'harmonia de l'ésser? I tanmateix, tan poc racionals són
24 algunes de les il·lusions cabdals que la Ciència troba al camí
que ha de fressar en fer la seva tasca reformadora entre els
mortals. El mateix terme, *il·lusió*, designa el no res.

27 Li desplaçarà potser al gormand que l'autora no faci gaire
esment dels plaers de la taula. El pecador veu que al sistema
que aquest llibre ensenya cal obeir els manaments de Déu.

La Veritat per inversió

Teories antagòniques

Cal l'ontologia

1 L'intel.lecte mediocre posa el crit al cel que hom faci crides
constants a la Ment. El caràcter llicenciós perd l'esma quan
3 s'adona de les febles possibilitats espirituals que li ofereix.
Quan tots els homes són convidats a la festa, comencen les
excuses. Un té una propietat, l'altre, els seus afers, i no
6 poden, doncs, acceptar el convidat.

Els convidats, s'excusen

És endebades parlar de manera deslleial de la Ciència
divina, que destrueix totes les inharmonies, quan pots
9 demostrar que és veritat. No és de savis preguntar-se si la
realitat s'harmonitza perfectament amb Déu, el Principi diví,
si la Ciència entesa i demostrada en admetre que Déu és
12 omnipotent, destrueix tota discordança,; puix d'aquesta
premisa se'n dedueix que el bé i les seves dolces harmonies
tenen tot el poder.

Justificar la ignorància

15 La Ciència Cristiana, ben entesa, desencantarà la ment
humana de les creences materials que fan la guerra als fets
espirituals; aquestes creences materials han de ser negades i
18 foragitades per a fer lloc a la Veritat. No hi pots afegir res dins
d'un got que ja és ple. Havent-se escarrassat molt de temps
per a fer trontollar la fe dels adults en la matèria i inculcar-los-
21 hi un gra de fe en Déu, -un besllum del poder que té l'Esperit
de fer el cos harmoniós-, l'autora sovint s'ha enrecordat de
l'estimació del nostre Mestre pels infants, i ha entès com n'és
24 de cert que només el qui són com ells pertanyen al Regne del
cel.

Infants i adult

Si el pensament s'esfereix que la Ciència proclami tan
27 energicament la supremacia de Déu, la Veritat, i dubta de la
supremacia del bé, no hauríem, ben altrament, de quedar-nos
esbalaïts de les enèrgiques pretensions del mal, i dubtar-ne, i
30 no creure'ns més que és natural estimar el pecat i antinatural
renunciar-hi, -no imaginar-nos més que el mal hi és sempre i
el bé no hi és? La Veritat no ens hauria de semblar tan

Tot mal és antinatural

1 estranya i antinatural com l'error, i l'error no ens hauria de
semblar tan real com la veritat. La malaltia no ens hauria de
3 semblar tan real com la salut. No hi ha error a la Ciència, i les
nostres vides han de ser governades per la realitat a fi
d'harmonitzar-se amb Déu, el Principi diví de tot ésser.

6 Un cop destruïda per la Ciència divina, la falsa manifestació
que veuen els sentits corporals, es fon. D'aquí en ve l'oposició
de l'home sensual a la Ciència de l'Ànima i el sentit d'aquest
9 passatge de les Escriptures, "la ment carnal és enemiga de
Déu." El fet central de la Bíblia és la superioritat del poder
espiritual sobre el físic.

12

LA TEOLOGIA

15 La Ciència Cristiana, ens ha d'arribar de mà de les
Esglésies Cristianes com n'hi ha que afirmen? Aquesta
Ciència ja és aquí, i ha arribat de la manera designada per
18 Déu, però les esglésies, no semblen gaire a punt de rebre-la,
tal com diuen les Escriptures, "Va anar entremig dels seus, i
els seus no el van acollir." Jesús digué: "T'agraeixo Pare,
21 Senyor dels cels i de la terra, que hagi amagat aquestes
coses als savis i als prudents, i les hagi revelat als infants.
T'agraeixo Pare que aquest sigui el teu voler." Com a l'antigor,
24 l'Esperit del Crist, que aboleix les cerimònies i les doctrines
humanes, no és acceptat fins que el cor dels homes no hi està
a punt.

27 La missió de Jesús confirmà la profecia, i explicà que els
pretesos miracles dels temps antics són demostracions
naturals del poder diví, demostracions que no foren pas
30 enteses. Les obres de Jesús establiren el seu dret Messiànic.
Replicant a la pregunta de Joan, "Ets tu el qui havia de venir?"
Jesús contestà afirmativament, fent esment de les seves

L'error de la carnalitat

Negligit per les esglésies

Joan el Baptista i el Messies

1 obres més que no pas de la seva doctrina, refiat que aquesta
exhibició del poder diví guaridor contestaria del tot la qüestió.
3 D'aquí la seva resposta: "Vés i explica a Joan tot el què has
vist i has sentit: els orbs hi veuen i els coixos caminen, els
leprosos són purificats, i els sords hi senten, els morts
6 ressuciten i la bona nova és anunciada als pobres. I beneïts
siguin tots aquells a qui no els hi sóc una ofensa!" Dit amb
altres mots, beneí a tots els qui no neguessin que aquests
9 efectes, venint de la Ment divina, demostrin la unitat de Déu,
el Principi diví que fa visible tota l'harmonia.

Els Fariseus del temps antics foragitaren de les seves
12 sinagogues la idea espiritual i l'home que la vivia, i retingueren
les seves creences materialistes de Déu. El sistema de
guariment de Jesús no rebé ni l'ajut ni el vist-i-plau de cap
15 altre sistema sanitari ni religió, ni de doctrines físiques o
teològiques; i encara no ha estat generalment acceptat. Avui,
com a l'antigor, inconscient de la reaparició de la idea
18 espiritual, la creença orba li barra el pas, i condemna el
guariment del malalt i del pecador si és fet altrament que
seguint una teoria material i doctrinal. Veient a venir que
21 l'idealisme, la veritable idea de Déu -aquesta salvació de tot
error, tant físic com mental- seria refusada, Jesús preguntà,
"Quan vingui el Fill de l'home hi trobarà fe a la terra?"

24 Les doctrines de Joan el Baptista, li conferiren el poder de
guarir, o el dotaren del més veritable concepte del Crist?
Aquest predicador just, un cop digué als seus deixebles que
27 Jesús era "l'anyell de Déu," i tanmateix, després dubtà
seriosament dels signes de l'aparició Messiànica, i féu arribar

El Crist, refusat

Dubtes de Joan

1 a Jesús la pregunta, "Ets tu el qui havia de venir?"

La fe de Joan sobrepujava la de la dona Samaritana, que
3 digué, "No és aquest el Crist?" Hi hagué també un centener
d'una tal fe, que li féu declarar al mateix Jesús, "A tot Israel no
hi he trobat una fe tan gran."

6 A Egipte, fóu la Ment que deslliurà els Israelites de la
creença en les plagues. Al desert, l'aigua rajà de la roca i el
manà caigué del cel. Els hebreus alçaren la vista vers la serp
9 d'aram i cregueren tot seguit que estaven guarits de les
fiblades verinoses dels escurçons. Als períodes de prosperitat
nacional, els miracles anaven de bracet dels reeiximents dels
12 hebreus; però quan s'allunyaren de la idea veritable, començà
la seva desmoralització. Fins i tot quan eren captius de
nacions estrangeres, el Principi diví féu meravelles pel poble
15 de Déu tant a la fornal roent com als palaus del rei.

El Judaïsme era l'antítesi del Cristianisme, perquè el
Judaïsme engendrà la forma limitada d'una religió nacional o
18 tribal. Era un sistema material i finit, que hom practicava
seguint teories especials tocant a Déu, a l'home, als mètodes
sanitaris i al culte religiós. Una de les acusacions que els
21 jueus li feren al qui plantà el Cristianisme sobre els fonaments
de l'Esperit, -al qui ensenyà inspirat pel Pare i no reconeixia ni
vida ni intel·ligència ni substància fora de Déu-, era que
24 "s'havia fet igual que Déu."

La concepció que els jueus tenien de Déu, com Yawah,
Jeovà, o només un heroi o rei poderós, no ha fet pas del tot al
27 veritable coneixement de Déu. Els credos i els rituals encara
no s'han rentat les mans de la tradició rabínica. Avui el crit

Fe segons les obres

Oposició del judaisme

Erudició dels sacerdots

1 dels temps escolats es repeteix, "Crucifiqueu-lo." A cada
passa endavant que fa, la veritat troba l'oposició de l'espasa i
3 de la llança.

El mot *màrtir*, derivada del grec, vol dir *testimoni*; però els
qui foren testimonis de la Veritat foren tan sovint encaçats fins
6 a la mort, que a la llarga el mot *màrtir* escanyà el seu significat
i ha acabat volent dir el qui pateix per les seves conviccions.
La nova fe en el Crist, la Veritat, abrandà tant l'odi dels
9 adversaris del Cristianisme, que els deixebles del Crist foren
cremats, crucificats i encaçats d'altres maneres; I els drets
humans foren santificats així pel cadafal i la creu.

Testimoni dels màrtirs

12 Les doctrines humanes van a la baixa. No s'han fet fortes a
l'hora de les tribulacions. Buides del poder del Crist, com
poden il.lustrar les doctrines del Crist o els miracles de la
15 gràcia? Negar la possibilitat del guariment Cristià, li furta al
cristianisme l'element mateix que li donà la força divina i el
reeiximent corprenedor i incomparable a la primera centúria.

Mancaça del poder Crístic

18 Es pot demostrar que el veritable Logos és la Ciència
Cristiana, la llei natural de l'harmonia que venç triomfant la
discordança, no perquè aquesta llei sigui sobrenatural o
21 supranatural, ni perquè sigui una infracció de la llei divina, ans
perquè és la llei immutable de Déu, el bé. Jesús digué: "Sé
que sempre m'escoltes;" i ressucità Llätzer de la mort,
24 apaivagà la tempesta, guarí el malalt, caminà sobre l'aigua.
Estem divinament autoritzats a creure en la supremacia del
poder espiritual sobre la resistència material.

Base dels miracles

27 El miracle sadolla la llei de Déu, no la viola pas. Aquest fet,
ara, sembla més misteriós que el mateix miracle. El Salmista

1 cantà: “Què tenies, mar, que vas fugir, i tu Jordà per tornar riu
amunt? Per què saltàveu muntanyes com anyells enjogassats,
3 i vosaltres turons, com petits de la ramada? És davant del
Senyor que tremolà la terra, davant del Déu de Jacob.” El
miracle no introdueix pas el desordre ans desplega l'ordre
6 primordial, establint la Ciència de la llei immutable de Déu.
Només l'evolució espiritual és digna de l'operació del poder
diví.

Meravelles legítimes

9 El mateix poder que guareix el pecat, també guareix la
malaltia. Aquesta és “la bellesa de la santetat,” que quan la
Veritat guareix el malalt, foragita el mal, i quan la Veritat
12 foragita el mal, anomenat malaltia, guareix el malalt. Quan el
Crist féu fora el dimoni de la mudesa, s'esdevingué “que quan
el dimoni hagué sortit, el mut parlà.” Hi ha el perill avui de
15 repetir altre cop l'ofensa dels jueus tot limitant el Sant d'Israel i
preguntant: “Pot Déu, parar taula al desert? Què és allò que
Déu no pot fer?”

La por i la malaltia, idèntiques

18 S'ha dit, i amb raó, que el Cristianisme ha de ser la Ciència,
i que la Ciència ha de ser el Cristianisme, altrament l'un o
l'altre és fals i inútil, però ni l'un ni l'altre és inútil ni fals, i tots
21 dos són indestruïbles a l'hora de la demostració. Això
demostra que són idèntics. El Cristianisme que Jesús
ensenyà no fou un credo, ni un sistema de cerimònies, ni un
24 present especial d'un Jeovà ritualístic; ans la demostració de
l'Amor diví foragitant l'error i guarint el malalt, no pas només
en *nom* del Crist, o de la Veritat, ans demostrant la Veritat, tal
27 com ha de ser, als cicles de la llum divina.

**Unitat de la Ciència i del
Cristianisme**

1 Jesús establí la seva església i en servà la missió sobre un
fonament espiritual de guariment Cristià. Ensenyà als seus
3 deixebles que la seva religió tenia un Principi diví que
foragitava l'error i guaria alhora el malalt i el pecador. Jesús no
reconeixia cap altra intel·ligència, acció, ni vida separada de
6 Déu. Malgrat l'encalçament que això li féu caure a sobre,
emprà el seu poder diví per a salvar els homes, tant
corporalment com espiritualment.

Missió del Crist

9 La qüestió aleshores fou la mateixa que ara, com guaria
Jesús els malalts? El món rebutjà la seva resposta. Preguntà
als seus deixebles: "Qui diuen que sóc, Jo, el Fill de l'home?"

12 O sigui, a Qui o a què hom li atribueix el poder de foragitar els
mals i de guarir els malalts? Ells replicaren, "Uns diuen que
ets Joan el Baptista; d'altres, Elies; i d'altres, Jeremies, o un
15 dels profetes." Aquest profetes es tenien per morts, i aquesta
resposta pot voler dir que hi havia qui es pensava que Jesús
era un mèdiu, controlat per l'esperit de Joan o d'Elies.

Antic espiritualisme

18 El mateix Herodes expressà també aquestes fantasies
espectrals. No és estrany que un rei pervers i un marit
disbauxat no valorés gaire la Ciència Divina i la gran obra del
21 Mestre; puix com podia un pecador empedreït capir allò que ni
els deixebles podien copsar del tot? Però fins i tot Herodes es
preguntà si Jesús era controlat pel sant predicador: D'aquí la
24 pregunta d'Herodes: "A Joan l'he fet decapitar, qui és, doncs,
aquest?" No és estrany que Herodes volgués veure el nou
Mestre.

27 Els deixebles entengueren el Mestre més bé que els altres;
però no capiren del tot el que feia i deia, altrament no l'haurien
qüestionat tant sovint. Jesús no es cansà d'ensenyar i de

Deixebles, escèptics

1 demostrar amb paciència la veritat de l'ésser. Els seus
deixebles veieren que aquest poder de la Veritat guaria el
3 malalt, foragitava els dimonis i ressuscitava els morts; però ni
tant sols ells discerniren espiritualment l'objectiu final
d'aquesta obra meravellosa fins després de la crucifixió, quan
6 el seu Mestre immaculat, vencedor de la malaltia, del pecat,
de la mort i de la tomba, els anà a trobar.

Delerós de ser entès, el Mestre els hi reiterà la pregunta:
9 “Però *vosaltres* ... qui dieu que sóc?” Aquest tornar a
preguntar volia dir: Qui o què és això, bo de fer aquestes
obres, que la ment popular troba tan misterioses? Rebutjant la
12 seva primera resposta i tornant a fer la pregunta, Jesús deixà
ben clar que descartava radicalment el parer limitat ímplit a
la resposta dels deixebles repetint la brama que corria entre la
15 gent.

Amb el seu arravatament usual, Simó replicà pels seus
germans, i la seva resposta aclarí un fet fonamental: “Tu ets el
18 Crist, el Fill del Déu viu!” O sigui, tu has declarat el Messies,
-el Crist, l'esperit de Déu, de la Veritat, de la Vida i de l'Amor,
que guareix mentalment. Aquesta afirmació li valgué la
21 benedicció de Jesús, “Beneït siguis, Simó fill de Jonàs, puix
no és la carn ni la sang les que t'ho han revelat, ans el meu
Pare que és al cel;” o sigui, l'Amor t'ha ensenyat el camí de la
24 Vida!

Fins aleshores el deixeble arravatat només havia estat
anomenat pel seu nom de pila, Simó Barjona, o fill de Jonàs;
27 però ara el Mestre li posà un nom espiritual amb aquestes
paraules: “I jo et dic que tu ets Pere; i que sobre aquesta
pedra (*petros* en grec) hi bastiré la meva església; i les portes
30 de l'infern (*l'hades*, el *món subterrani* o *la tomba*) no hi tindran

Resposta divina

La roca viva i veritable

1 cap poder.” Dit d'una altra manera, Jesús es proposava fundar
la seva societat, no sobre el Pere personal mortal, ans sobre
3 el poder de Déu que hi havia darrera la declaració que Pere
havia fet del Messies veritable.

Ara Pere veia clar que la Vida divina, la Veritat i l'Amor, i no
6 una personalitat humana, era el guaridor del malalt i una roca,
un fonament ferm al reialme de l'harmonia. Fóu basant-se
sobre aquest fet espiritualment científic que Jesús explicà els
9 seus guariments, que els hi semblaven miraculosos als
profans. Demostrà que les malalties no eren foragitades ni per
la corporalitat, ni per la *matèria mèdica*, ni per la higiene, ans
12 per l'Esperit diví, que bandeja els errors de la ment mortal. La
supremacia de l'Esperit fóu el fonament on Jesús hi bastí la
seva obra. El seu sumari sublim apunta vers la religió de
15 l'Amor.

Jesús establí a l'era cristiana el precedent de tot
Cristianisme, de tota teologia i de tot guariment. Els cristians
18 són avui sota les mateixes ordres directes que aleshores de
ser com el Crist, de fer seu l'Esperit del Crist, de seguir
l'exemple del Crist i de guarir tant el malalt com el pecador. És
21 més fàcil pel Cristianisme de foragitar la malaltia que el
pecat, puix els malalts estan més predisposats a
desempallegar-se del patiment que no pas els pecadors a
24 renunciar als pretesos plaers pecaminosos dels sentits. El
Cristià avui pot demostrar tot això tan fàcilment com en fóu
centúries enrera.

27 El nostre Mestre digué a tots els seus seguidors: “Aneu
arreu del món i prediqueu l'evangeli a totes les criatures! ...
Guariu els malalts! ... Estimeu el vostre germà com a vosaltres
30 mateixos!” Fóu aquesta teologia de Jesús la que guarí els
malalts i els pecadors. És la seva teologia, exposada en
aquest llibre, i el sentit espiritual d'aquesta teologia, la que

Sumari sublim

Amb Jesús, la nova era

Teologia saludable

1 guareix el malalt i fa que el dolent “renunciï al seu camí, i
l'home injust als seus pensaments.” Fôu la teologia del nostre
3 Mestre la que els impius miraren de destruir.

Des del començament fins al final, les Escripures en van
6 plenes de narracions del triomf de l'Esperit, la Ment, sobre la
matèria. Moisès demostrà el poder de la Ment acomplint allò
que els homes anomenaren miracles; i així ho feren també
9 Josué, Elies i Eliseu. L'era Cristiana fôu inagurada per senyals
i meravelles. Les reformes generalment han anat de bracet de
vessament de sang i d'encalçaments, fins i tot quan el resultat
n'ha estat la claror i la pau; però la reforma actual, nova i
12 antiga alhora, de la fe religiosa, ensenyarà als homes a
endegar amb paciència i saviesa l'onada del sectarisme
amargant, cada cop que els n'hi arribi l'embat.

15 Les decisions eixides del vot dels Consells de les Esglésies
tocant a allò que s'hauria o no s'hauria de tenir per paraula
Sagrada, els clars errors a les antigues versions; les trenta mil
18 versions diferents de l'Antic Testament i les tres-centes mil del
Nou, -tots aquests fets demostren que un sentit material i
mortal, lliscà dins del text diví, i la seva ombra enfosquí en
21 certa mesura les pàgines inspirades. Però els errors no
podien enfosquir del tot la Ciència divina de les Escripures,
que s'hi revela des del Gènesi fins a l'Apocalipsi, ni malejar la
24 demostració de Jesús, ni anul.lar els guariments dels profetes,
que prediren que “la pedra rebutjada pels constructors”
esdevindria “la pedra cantonera.”

27 L'Ateisme, el Panteisme, la Teosofia i l'Agnosticisme
s'oposen a la Ciència Cristiana, i a la religió en general;
Tanmateix d'això no se'n dedueix que el malalt profà o ateu no
30 pugui ser guarit per la Ciència Cristiana. La condició moral

Meravelles i reforma

La Ciència, enfosquida

**Els adversaris en reben el
benefici**

1 d'aquesta mena d'home exigeix el remei de la la Veritat més
que no cal a la majoria dels casos; i la Ciència és d'allò més
3 efectiva quan se les heu amb malalties morals.

Ningú no pot afirmar del cert que Déu sigui un ésser
corporal. La Bíblia El representa dient: "No em pots veure la
6 cara; puix cap home em pot veure, i viure." No és
materialment, ans espiritualment que coneixem Déu com la
Ment divina, la Vida, la Veritat i l'Amor. L'obeïrem i l'adorarem
9 en la mesura que capim la naturalesa divina i l'estimem
tendrament sense fer més guerra tocant a la Seva corporalitat,
ans fent festa de la plenitud del nostre Déu. La religió serà
12 aleshores una religió del cor i no del cap. La humanitat ja no
serà més tirànica ni proscriptiva, -colant mosquits i
empassant-se camells-, per culpa de la manca d'amor.

15 Adorem espiritualment, només quan deixem enrera
l'adoració material. La devoció espiritual és l'ànima del
Cristianisme. Adorar de mà de la materia és paganisme. Els
18 rituals del judaisme i d'altres religions són símbols i ombres de
l'adoració veritable. "Els veritables adoradors adoraran el Pare
a l'esperit i a la veritat."

21 El Jeová tribal jueu era una projecció humana, un Déu
predisposat a la indignació, al penediment i a la mutabilitat
humana. El Déu de la Ciència Cristiana és l'Amor diví etern i
24 universal, que no canvia i no crea ni el mal, ni la malaltia, ni la
mort. És malauradament cert que la part més antiga de les
Escriptures s'ha revessat. Al començament, Déu creà l'home
27 a la Seva imatge, a la imatge de Déu; però els mortals
voldrien procrear l'home i fer Déu a la seva pròpia imatge
humana. Què és el déu d'un mortal, tret d'un mortal
30 magnificat?

Déu, invisible pels sentits

L'adoració veritable

Antropomorfisme

1 Això assenyala la distància que separa la religió teològica i
ritualista de tots els temps i la veritat que predicà Jesús. La
3 demostració Cristiana exigeix quelcom més que una simple
professió de fe. No hi ha gaire gent que entengui o segueixi
els preceptes divins de Jesús tocant a la vida i al guariment.
6 Per què? Perquè els seus preceptes exigeixen del deixeble
que es talli la mà dreta i es tregui l'ull dret, -o sigui, que deixi
de banda fins i tot les creences i les pràctiques més
9 estimades, que renunciï a tot pel Crist.

Cal més que una declaració

Tota la revelació (aquest és el pensament popular!) ha de
venir de les escoles i ha de seguir la línia de la descendència
12 erúdita i eclesiàstica, de la mateixa manera que són coronats
reis els descendents d'una dinastia reial. Guarint els malalts i
els pecadors, Jesús deixà ben clar que la manifestació del
15 guariment és la conseqüència de capir el Principi diví i l'esperit
Crístic que governava el Jesús corporal. Per aquest Principi
no hi ha ni dinastia ni monopoli eclesiàstic. La seva única
18 testa coronada és la soberania immortal. El seu únic sacerdot
és l'home espiritualitzat. La Bíblia declara que tots els creients
són fets "reis i sacerdots de Déu." Els profans no entengueren
21 al temps de Jesús, ni entenen ara, aquest decret del Crist; i no
poden, doncs, demostrar el poder guaridor de Déu. Ni es pot
capir aquesta manifestació del Crist fins que no se n'entén
24 científicament el Principi diví.

Cap monopoli eclesiàstic

La malaltia, el pecat i la mort minvaran quan siguin
adoptades la religió científica i el guariment diví. Que les
27 nostres troncs facin justícia a la Ciència Cristiana! Que la
premsa en parli lleialment! Doneu-li el lloc a les institucions
acadèmiques que ara monopolitzen la teologia escolàstica i la
30 fisiologia, i eradicarà la malaltia i el pecat més rabent que els

Cal un canvi

1 vells sistemes, inventats per a subjugar aquests mals, han
tardat a establir-se i escampar-se.

3 A l'antigor els seguidors del Crist, o la Veritat, mesuraven el
Cristianisme pel seu poder sobre la malaltia, el pecat i la mort;
6 però les religions modernes, en general, només paren esment
d'un d'aquests poders, el poder sobre el pecat. Hem de cercar
la túnica sencera, el Crist integral, i fer-ne la nostra primera
9 prova del Cristianisme, puix només el Crist, la Veritat, ens pot
fornir una prova absoluta.

12 Si la mà delicada, que s'allarga per a rebre un sou noble, i
si el talent arquitectònic, que fa tremolosa la volta i el cimall de
tanta bellesa, allunyen el pobre i l'estranger del portal, tanquen
ahora la porta al progrés. L'establia i la creu expliquen
endebades la seva història a l'altivesa i a la pompa. La
15 sensualitat paralitza la mà dreta, i fa que l'esquerra deixi anar
allò que és diví.

18 Avui, com al temps de Jesús, també la tirania i l'urc s'han
de foragitar del temple a cops de fuet, i s'hi haurien d'acollir la
humilitat i la Ciència divina. Les sòlides cordes de la
demostració científica, just com foren trenades i manegades
21 per Jesús són encara imprescindibles per a purgar els temples
del trànsit banal del culte mundà i fer-ne llocs dignes de
l'Altíssim.

24

LA MEDICINA

27 Què fóu primer, la Ment o la medicina? Si la Ment fóu
primer i existeix en si mateixa, aleshores, la Ment, no la
matèria fóu certament la primera medicina. Déu, éssent Tot-
30 en-tot, féu la medicina; però aquesta medicina fóu la Ment. No
podia haver estat la matèria, que s'allunya de la natura i del
caràcter de la Ment, Déu. La Veritat és el remei de Déu per

**Dues reivindicacions passades
per alt**

Egoisme i pèrdua

Temple purificat

Questió de prioritat

1 tota mena d'error, i la Veritat només destrueix allò que no és
veritat. D'aquí el fet que avui, com ahir, el Crist foragita els
3 mals i guareix els malalts.

És clar que Déu no empra remeis ni higiene, ni en posa a
les mans dels humans; altrament Jesús n'hauria recomanat i
6 emprat per a guarir. Els malalts estan més deplorablement
perduts que els pecadors, si no poden refiar-se de l'ajut de
Déu, i els pecadors, en canvi, poden. La Ment divina no posà
9 mai el nom de *medicina* a la matèria, i a la matèria li calgué
una creença humana i material abans de poder ser
considerada medicina.

12 A voltes la ment humana empra un error per a medicar-ne
un altre. Empesa a triar entre dos destrets, la ment humana
s'agafa al més petit per alleujar el més gran. Sobre aquesta
15 base, se salva de la fam, furtant, i calma el mal amb
analgèsics. Admets que d'alguna manera la ment influeix el
cos, però arribes a la conclusió que la sang, l'estómac, els
18 nervis, els ossos, tenen el poder preponderant. Regit per
aquesta creença, vas fent la vella rutina. Et recolzes sobre allò
que és inert i mancat d'intel·ligència, sense adonar-te fins a
21 quin punt et prives de la superioritat sempre a l'abast de la
Ment divina. El cos no està pas governat científicament per
una ment negativa.

24 La Ment és el gran creador, i no hi pot haver cap poder, tret
del que es deriva de la Ment. Si la Ment fóu primera
cronològicament, és potencialment la primera, i ha de ser la
27 primera eternament; dóna-li, doncs, a la Ment la glòria, l'honor,
el domini, i el poder que hom li deu eternament al seu sant
nom. Métodes de guariment inferiors i que no són espirituals
30 poden provar de fondre la Ment i la medicina, però totes dues

Mètodes refusats

L'error no guareix

Fusió impossible

1 no es poden barrejar científicament. Per què les hauríem de
volar barrejar, si no en podem treure res de bo?

3 Si la Ment és la primera, i superior, refiem-nos de la Ment,
que no ha de menester la cooperació de poders inferiors, ni
que aquests pretesos poders fossin reals.

6 El cavaller no és res, quan hi ha el rei;
L'estel s'amaga quan ix el sol.

9 Les diverses creences mortals formulades a la filosofia, la
fisiologia i la higiene humanes, es recolzen bàsicament sobre
12 la matèria i només ens forneixen esblaimats besllums de Déu,
de la Veritat. Com més material és una creença, més
obstinadament tossut n'és l'error; com més fortes són les
15 manifestacions dels sentits corporals, més febles són els
senyals de l'Ànima.

La força de voluntat humana no és Ciència. La voluntat
18 humana pertany als pretesos sentits materials, i se n'ha de
condemnar l'ús. Emprar la voluntat per a guarir el malalt no és
la pràctica metafísica de la Ciència Cristiana, ans del pur
21 magnetisme animal. La força de voluntat humana pot
contravenir els drets de l'home. Fa mal sense aturador, i no és
un factor a la realitat de l'ésser. La Veritat, i no pas la voluntat
24 corporal, és el poder diví que li diu a la malaltia, "Silenci,
calla!"

És perquè la Ciència divina fa la guerra a la pretesa ciència
27 física, igual que la Veritat fa la guerra a l'error, que les velles
escoles encara s'hi oposen. La ignorància, l'urc i el prejudici
tanquen la porta a tot allò que no és estereotipat. Quan la
30 Ciència de l'ésser sigui entesa universalment, cada home serà
el seu metge, i la Veritat serà la panacea universal.

Avui ens preguntem, si els antics inspirats guaridors
33 capiren la Ciència del guariment Cristià, o si en van copsar els

Ànima i sentits

La força de voluntat, dolenta

Antagonisme conservador

1 dolços acords, com el qui és músic per naturalesa copsa els
acords de l'harmonia sense poder-los explicar. Aquests
3 guaridors de l'antigor estaven tan divinament amarats de
l'esperit de la Ciència que la manca de lletra no podia posar
pals a les rodes a la seva tasca; i aquesta lletra, sense
6 l'esperit, n'hauria fet la pràctica buida.

Antics guaridors

La lluita per a refer els malalts fa la seva via, no entre els
mètodes materials, ans entre les ments mortals i la Ment
9 immortal. La victòria serà a la banda del pacient només en la
mesura que la Ment immortal, mercès al Crist, la Veritat,
esclafi la creença humana de la malaltia. Tant és el mètode
12 material que hom adopti, ja sigui la fe en les drogues, refiar-se
de la higiene, o bé d'algun altre mètode guaridor menor.

La lluita i la victòria

El guariment científic té aquest avantatge sobre altres
15 mètodes, -que la Veritat hi domina l'error. D'aquest fet se'n
deriven els seus efectes tant ètics com físics. De fet, els seus
efectes ètics i físics van indissolublement lligats. Si el
18 guariment Cristià té cap misteri, és el misteri que la pietat té
sempre pels impius, -el misteri que neix sempre de la
ignorància de les lleis de la Ment eterna i infal.lible.

Misteri de la pietat

21 Altres mètodes miren d'oposar l'error a l'error, i així fan més
gran l'antagonisme d'una mena de matèria vers altres menes
de matèria o d'error, i la guerra entre l'Esperit i la carn no
24 s'acaba mai. Per culpa d'aquest antagonisme, la ment mortal
afebleix sense aturador el poder que s'arroga.

La matèria contra la matèria

La teologia de la Ciència Cristiana enclou el guariment dels
27 malalts. El primer article de fe que el nostre Mestre exposà als

1 seus deixebles fóu el guariment, i demostrà la seva fe per les
seves obres. Els antics Cristians eren guaridors. Per què s'ha
3 perdut aquest element del Cristianisme? Perquè els nostres
sistemes de religió són governats poc o molt pels nostres
sistemes de medicina. La primera idolatria fóu la fe en la
6 matèria. Les escoles han posat de moda la fe en els
medicaments, més que no pas la fe en Déu. En refiar-se de la
matèria per a destruir les discordances que ella mateixa ha
9 creat, la salut i l'harmonia han estat sacrificades. Aquests
sistemes són eixorcs, mancats de la vitalitat del poder
espiritual que fa el sentit material servidor de la Ciència, i la
12 religió, Crística.

Com es perdé el guariment

La medicina material bescanvia el poder de Déu, la
potència de la Ment, per les drogues, a fi de guarir el cos.
15 L'escolàstica per assolir la salvació s'arrapa a la persona de
l'home Jesús, més que al seu Principi diví; i fa callar la
Ciència de Jesús, l'agent guaridor de Déu. Per què? Perquè la
18 veritat els hi lleva als remeis materials el seu poder imaginar i
revesteix l'Esperit de supremacia. La Ciència és "l'estranger
dins del teu portal," ignorat, fins i tot quan els seus efectes
21 exaltants en demostren pràcticament el seu origen i la seva
eficàcia divines.

Medicaments i divinitat

La Ciència divina poua la seva sanció de la Bíblia, i l'origen
24 diví de la Ciència es demostra per la santa influència de la
Veritat a l'hora de guarir el pecat i la malaltia. Aquest poder
guaridor de la Veritat ha d'haver existit molt abans de l'època
27 de Jesús. És tan antic "com el dia més antic." Viu en tota Vida
i s'escampa per tot arreu.

**La Ciència Cristiana, tan antiga
com Déu**

La metafísica divina, avui, és reduïda a un sistema, a una
30 forma comprensible i adaptada al pensament de l'època que

1 ens ha tocat viure. Aquest sistema fa bo al qui l'estudia de
demostrar el Principi diví dels guariments de Jesús, i les
3 regles sagrades que ens ensenyen com pot ser aplicat avui en
dia per a guarir la malaltia.

A les darreries del segle dinou vaig demostrar les regles
6 divines de la Ciència Cristiana. Foren sotmeses a les proves
pràctiques més completes, i a tot arreu on foren emprades
conscientment, en circumstàncies on la demostració era
9 humanament possible, aquesta Ciència demostrà que la
Veritat no ha perdut gens ni mica la seva eficàcia divina i
guaridora, ni que les centúries s'hagin escolat des que Jesús
12 practicà aquestes regles als turons de Judea i a les valls de
Galilea.

Ni que aquest volum presenti la Ciència sencera del
15 guariment-Ment, no et pensis mai que puguis amaran-te de tot
el sentit de la Ciència només *llegint* el llibre. El llibre s'ha
d'estudiar, i la demostració de les regles del guariment científic
18 et plantaran fermament sobre el fonament espiritual de la
Ciència Cristiana. Aquesta prova t'enlaira ben per sobre dels
fòssils esmorteïts de teories antiquades, i et fa bo de copsar
21 els fets espirituals de l'ésser fins ara inabastables i
aparentment foscos.

El nostre Mestre guarí els malalts, practicà el guariment
24 Cristià, i ensenyà als seus deixebles les generalitats del
Principi diví del guariment, però no deixà cap regla definida
per a demostrar aquest Principi de guariment i de prevenció
27 de la malaltia. Era la Ciència Cristiana la que havia de
descobrir aquesta regla. Un afecte pur és expressat per la
bonesa, però només la Ciència revela el Principi diví de la
30 bonesa i en demostra les regles.

Jesús no digué mai que la malaltia fos perillosa o difícil de

Reduït a un sistema

Estudi i pràctica

**Descoberta d'una regla
definitiva**

1 guarir. Quan els deixebles li portaren un cas que no se
n'havien sortit de guarir, els hi digué, “Oh, generació
3 incrèdula,” insinuant que el poder que calia per a guarir era a
la Ment. No rebutjà cap medicament, no recomanà cap
6 obediència a les lleis materials, ans actuà desobeint-les
directament.

Pràctica de Jesús

9 Ni l'anatomia ni la teologia han dit mai que l'home fos la
creació de l'Esperit, que fos l'home de Déu. La primera explica
que els homes dels *homes*, o els “fills dels homes” són creats
materialment i no espiritualment i que emergeixen de la
concepció més baixa de l'ésser en lloc de la més noble.
12 L'anatomia i la fisiologia, totes dues, defineixen l'home com un
ésser físic i mental alhora, i posen la ment a mercè de la
matèria per a explicar-ne totes les funcions, formacions i
15 manifestacions. L'anatomia tracta de l'home únicament des de
l'angle material. Perd de vista l'Esperit, deixa caure la nota
justa, i accepta la discordança. L'anatomia i la teologia refusen
18 el Principi diví que fa l'home harmoniós, trafiquen -l'una
totalment, l'altra essencialment- amb la matèria, i anomenen
home a això que no és la contrapart, ans el contrafaïment de
21 l'home de Déu. Aleshores la teologia mira d'explicar com fer-
ne un Cristià, -com produir des d'aquesta base de divisió i
d'inharmonia, la concordança i la unitat de l'Esperit i de la
24 Seva imatge.

**L'home de l'anatomia i de la
teologia**

La fisiologia exalta la matèria, destrona la Ment, i pretén
governar l'home per la llei material, en lloc de l'espiritual.
27 Quan la fisiologia per aquest procés no se'n surt de fornir vida
ni salut, no li reconeix a l'Esperit diví el poder ni la bona
voluntat de donar un cop de mà a l'hora de les maltempsades
30 físiques. Quan els mortals pequen, aquesta regla de les
escoles els deixa a mans de les directives d'una teologia que
admet que Déu guareix el pecat però no la malaltia, ni que el

La fisiologia, deficient

1 nostre gran Mestre hagués demostrat que la Veritat ens pot
salvar de la malaltia tan bé com del pecat.

3 La Ment, de llarg, té més poder que els medicaments tant a
l'hora de guarir la malaltia com a l'hora de guarir el pecat. La
via més bona, en tots els casos, és la Ciència divina. La
6 *matèria mèdica* és una ciència o un embull de teories
humanes especulatives? La prescripció que reïx en un cas,
falla en un altre per culpa dels diferents estats mentals dels
9 pacients. Aquests estats no són entesos, i queden sense
explicar. Només la Ciència Cristiana els explica. La regla i la
perfecció de la seva operació no varien mai a la Ciència. Si en
12 algun cas no te'n surts, és perquè no has demostrat prou a la
teva pròpia vida, la vida del Crist, la Veritat, -perquè no has
obeït la regla ni demostrat el Principi de la Ciència divina.

15 Un metge de la vella escola remarcà molt seriós: “Sabem
que la ment afecta poc o molt el cos, i recomanem als nostres
pacients de tenir esperança, d'estar contents i de prendre tant
18 poc remei com puguin; però la ment no pot guarir mai les
malures orgàniques.” Aquesta lògica és coixa i el fet és la
contradiuen. L'autora ha guarit l'anomenada malaltia orgànica
21 tant fàcilment com la malaltia purament funcional, i sense altre
poder que la Ment divina.

24 Puix Déu, la Ment divina, ho governa tot, no parcialment
ans supremament, predir la malaltia no fa honor a la
terapèutica. Tot allò que mena espiritualment el pensament és
profitós per la ment i pel cos. Ens cal capir les afirmacions de
27 la Ciència divina, refusar la superstició, i demostrar la Veritat
segons el Crist. Avui no hi ha gairebé cap ciutat, poble ni
poblet, on no hi poguem trobar testimonis vius i monuments

**Malentesos i els qui entenen
malament**

Metge de la vella escola

Proves actuals

1 atestant la virtut i el poder de la Veritat tal com és emprada
per aquest sistema Cristià de guarir la malaltia.

3 Avui, el poder guaridor de la Veritat s'ha demostrat a cor
que vols com una Ciència immanent i eterna, en lloc d'una
exhibició prodigiosa. La seva aparició és el nou adveniment
6 de l'evangeli de "pau a la terra als homes de bona voluntat."

Aquest adveniment, promès pel nostre Mestre, estableix la
Ciència com una dispensació permanent entre els homes;
9 però la missió de la Ciència Cristiana ara, com al temps de la
seva primera manifestació, no és primordialment la del
guariment físic. Ara, com d'antic, els senyals i les meravelles
12 són afaïçonades pel guariment metafísic de les malalties
físiques; però aquests senyals només serveixen per a
demostrar-ne l'origen diví, per atestar la realitat de la missió
15 més noble del poder Crístic, la de llevar els pecats del món.

Les (pretenses) ciències físiques ens voldria fer creure que
la matèria i la ment, totes dues, estan sotmeses a la malaltia, i
18 això, malgrat les protestes de l'individu i en contra de la llei de
la Ment divina. Aquest punt de vista humà contravé la lliure
activitat moral de l'home; i és tan clarament desencertat per
21 l'autora, i en serà per tothom algun dia, com la ja pràcticament
refusada doctrina de la predestinació de les ànimes a salvar-
se o a condemnar-se. La doctrina que l'harmonia de l'home és
24 governada per les condicions físiques tots els dies de la seva
vida terrenal, i que, al final, l'home és foragitat del seu propi
cos per l'acció de la matèria, -o sigui la doctrina de la
27 superioritat de la matèria sobre la Ment-, va a la baixa.

Les legions d'Esculapi aneguen el món de malalties,
perquè ignoren que la ment i el cos humà són mites. És ben

L'objectiu principal

Doctrina esbotzada

1 cert que, de vegades tracten el malalt com si al cas només hi
hagués un factor; però aquest factor, per elles, és el cos, no
3 pas la ment. Li seria impossible a la Ment Infinita de crear cap
remei fora de si mateixa, però a la ment humana, finita i
fal.lible, li cal absolutament quelcom més enllà de si mateixa
6 per a redimir-se i guarir-se.

La malaltia és mental

Els motius i la filantropia de la classe més noble dels
metges es mereixen un gran respecte. Sabem que si capessin
9 la Ciència del guariment Mental, i fossin posseïdors dels grans
poders que la Ciència confereix per a refinar físicament i
espiritualment la raça, en farien festa amb nosaltres. Només
12 aquesta sola reforma de la medicina, deslliuraria finalment la
humanitat de la servitud terrible i opressiva que han imposat
les falses teories, una servitud que molta gent deixaria enrera
15 amb goig.

Intencions respectades

La creença mortal diu que la mort ha estat engendrada per
la basarda. La por mai no ha deturat l'ésser ni la seva acció.
18 La sang, el cor, els pulmons, el cervell, etc, no tenen res a
veure amb la Vida, Déu. Totes i cada una de les funcions de
l'home real són governades per la Ment divina. La ment
21 humana no té el poder ni d'occir ni de guarir, ni té cap control
sobre l'home de Déu. La Ment divina que féu l'home serva la
seva pròpia imatge i semblança. La ment humana s'oposa a
24 Déu i, com declara St. Pau, ens n'hem de despullar. Tot el que
realment existeix és la Ment divina i la Seva idea, i a dins
d'aquesta Ment l'ésser sencer s'hi revela harmoniós i etern. El
27 camí estret i dret és veure i reconèixer aquest fet, donar-se a
aquest poder, i seguir les directives de la veritat.

L'home governat per la Ment

Gaudim de proves aclaparadores que la ment mortal pretén
30 governar tots els òrgans del cos mortal. Però aquesta pretesa

1 ment és un mite, i s'ha de donar, de bon grat, a la Veritat.
Voldria exhibir el ceptre d'un monarca, però és impotent. La
3 Ment divina immortal li arrabassa tota la seva pretesa
sobirania, i la deslliura de si mateixa. L'autora ha maldat per a
fer d'aquest llibre l'Esculapi tant de la ment com del cos, a fi
6 que pugui portar l'esperança als malats i els guareixi, ni que
no sàpiguen com s'acompleix aquesta obra. La Veritat té un
efecte guaridor, fins i tot quan no s'entén del tot.

La ment mortal, destronada

9 L'anatomia descriu l'acció muscular com si fos produïda per
la ment en un cas i no en un altre. Aquests disbarats
empesten totes les teories materials, els enunciats de les
12 quals no fan res més que es contradir-se. Hom explica que un
dia el Sr. Humphry Davy guarí aparentment un cas de paràlisi
 simplement posant un termòmetre a la boca del pacient. Féu
15 això només per a saber la temperatura, però l'home malalt es
pensà que aquesta cerimònia l'havia de guarir, i doncs, es
posà bo. Un fet d'aquesta mena il·lustra les nostres teories.

Tota l'activitat ve del pensament

18 Les recerques i els experiments mèdics de l'autora havien
posat el seu pensament a punt per la metafísica de la Ciència
Cristiana. Tots els puntals materials li havien fallat a la seva
21 recerca de la Veritat; ara, en pot entendre les raons i adonar-
se dels mitjans que empenyen divinament els mortals vers una
deu espiritual d'on pouar-ne la salut i la benaurança.

Experiments mèdics de l'autora

24 Els seus experiments homeopàtics l'havien fet escèptica
pel què fa als mètodes curatius materials. Jahr enumera, des
de L'*Acònitum* fins al *Zincum oxidatum*, els símptomes
27 generals i els símptoms característics que demanen remeis
diferents; però la droga sovint és diluïda fins al punt que no en

Dilucions homeopàtiques

1 resta cap empremta. I aprenem així que no és el medicament
el que foragita la malaltia ni en canvia un sol símptoma.

3 L'autora diluí *Natrum Muriaticum* (sal de taula comú) fins
que no en quedà cap propietat salina. La sal havia “perdut la
6 salabor;” i tanmateix, amb una gota d'aquesta dissolució dins
d'un got d'aigua, i administrant-ne una culleradeta cada tres
hores, guarí un pacient que es moria de la febre tifòidea. La
9 dissolució homeopàtica més alta i més potent, va més enllà de
la matèria fins a la ment. Aquest descobriment mena a una
claror més gran. Ens ensenya que el guaridor és, o bé la fe
humana o bé la Ment divina, i que el medicament no fa cap
12 efecte.

Només sal i aigua

Dieu que un florúncol fa mal; però això és impossible, puix
la matèria sense la ment no pateix. El flurúncol simplement
15 manifesta, per la inflamació i l'inflor, una creença de patiment, i
d'aquesta creença en diem flurúncol. Ara, administreu
mentalment al vostre pacient una alta dissolució de la veritat, i
18 guarirà el florúncol de seguida. El fet que la sensació de mal
no pot existir on no hi ha ment mortal que se'n senti és una
prova que aquesta pretesa ment genera el seu propi mal -o
21 sigui, la seva pròpia *creença* de mal.

Origen del mal

Somiquem per què els altres somiquen, badallem perquè
els altres badallen, i tenim la verola perquè els altres en tenen;
24 però és la ment mortal, no pas la matèria, la que tragina la
infecció i l'encomana. Quan entenguem que allò que ens
encomanem és mental, estarem més a l'aguait dels nostres
27 estats mentals, ens n'estarem de xerrar a tort i a dret de les
malalties, igual que ens n'estaríem de promoure el crim. Ni la
simpatia ni la societat no ens haurien de fer caure a la
30 temptació de covar cap mena d'error, ni hauríem de fer-nos

Com ens encomanem

1 certament advocats de l'error.

3 La malaltia, com d'altres condicions mentals, neix d'una
associació d'idees. Puix és una llei de la ment mortal que
certes malalties es tinguin per encomanadisses, aquesta llei
6 és acreditada per l'associació d'idees, provocant la por que
crea la imatge de la malaltia i doncs, la seva manifestació al
cos.

9 Aquest fet metafísic és il·lustrat per l'incident que es narra
tot seguit. A un home se li féu creure que jeia en un llit on s'hi
havia mort un malalt de còlera. Començà tot seguit a patir els
síntomes de la malaltia, i es morí. De fet, no havia agafat el
12 còlera per culpa de cap contacte material, puix en aquell llit no
hi havia jagut mai cap malalt de còlera.

Còlera imaginària

15 Si un infant és exposat a una infecció o a una malaltia
encomanadissa, la mare s'esgarrifa i diu, "el meu fill es posarà
malalt." La llei de la ment mortal i les pors de la mare
governen l'infant, més que la ment de l'infant no es governa a
18 si mateixa, i produeixen els paorosos resultats que s'haurien
pogut evitar si la mare hagués pensat altrament. Aleshores
hom creu que el fet d'haver estat exposat a la malaltia ha
21 produït el mal.

Malalties infantils

24 La mare que li diu al seu fill: "Fas cara de malalt," "Fas cara
de lassat," "Et cal reposar," o "Et cal prendre remei," no és una
Científica Cristiana, i els seus sentiments haurien d'anar més
ben encarrilats.

27 Aquesta mena de mare, corre cap al seu fill, que pensa
que s'ha fet mal a la cara en caure a la catifa, i li diu,
gemegant com una criatura, "Pobret, t'has fet malet." El
mètode més adient i més efectiu que tota mare hauria
30 d'adoptar és dir: "Això no és res. No t'has fet gens de mal, no

1 hi pensis més.” A l'infant ben aviat li marxa del cap l'incident i torna a jugar.

3 Quan el malalt és refà emprant medicaments, és la llei d'una creença general, fent cap a la fe individual, la que guareix; i l'efecte serà proporcional a aquesta fe. Fins i tot
6 quan a nivell individual ja no et refies del medicament, encara no l'has deslligat de la fe general que inspira. El químic, el botànic, el farmacèutic, el metge, la infermera doten el
9 medicament de la seva fe, i les creences de la majoria, governen. Quan la creença general li atribueix al medicament inanimat un determinat efecte, la fe o el refús individual, llevat
12 que es recolzi sobre la Ciència, només és una creença minoritària, i aquesta creença és governada per la de la majoria.

15 La creença universal en la física s'oposa a les veritats nobles i poderoses de la metafísica cristiana. Aquesta creença general errònia, que és la base de la medicina i que genera
18 tots els resultats mèdics, va en contra de la Ciència Cristiana; i el percentatge de poder a la banda d'aquesta Ciència ha de sobrepujar amb escreix i poderosament el poder de la creença
21 popular per a poder guarir un sol cas de malaltia. La ment humana actua més poderosament per a equilibrar les discordances de la matèria i les malalties de la carn, en la
24 mesura que lleva pes del plat de la balança material o carnal i en posa més al plat de la balança espiritual. L'homeopatia redueix la quantitat de droga, però la potència del remei acreix
27 a mesura que la droga desapareix.

El vegeterianisme, l'homeopatia, la hidropatia han fet minvar l'ús dels medicaments; però si els medicaments són
30 l'antídot de la malaltia, per què n'hem de minvar l'antídot? Si els medicaments són bons, qui gosarà dir que si no en prenem tants anirem més bé? Si els medicaments posseeixen virtuts

**El poder dels medicaments,
mental**

Creure en la física

Naturalesa dels medicaments

1 intrínseques o qualitats guaridores intel·ligents, aquestes
qualitats han de ser mentals. Qui posà nom als medicaments, i
3 què els féu bons o dolents, benèfics o malsans per als
mortals?

Un cas d'edema, desnonat pels facultatius, em caigué a les
6 mans. Era un cas terrible. Se li havia fet una drenatge i
tanmateix, ajaguda al seu llit, la pacient semblava una bóta.
Vaig prescriure la quarta dissolució d'*Argentum Nitratum*, amb
9 ara i adés, una dosi d'una alta dissolució de *Sulfur*. De seguida
es trobà més bé. Aleshores, creient-me encara una mica les
teories ordinàries de la pràctica mèdica, i sabent que el seu
12 antic metge ja li havia receptat aquests mateixos remeis, vaig
començar a témer por que perllongar-ne l'ús agreujaria els
síntomes, i en vaig parlar amb la pacient; però ella no volia
15 deixar el remei de cap manera mentre notés que s'anava
trobant més bé. Aleshores em passà pel cap de donar-li
pastilles que no tinguessin gens de medicació i observar-ne
18 l'efecte. Ho vaig fer. I s'anà refent. Finalment digué que
deixaria un dia el remei, i s'arriscaria a veure'n els efectes.
Després d'aquesta provatura, em digué que podria passar dos
21 dies sense els glòbuls; però al tercer dia es tornà a trobar
malament, i notà un alleujament en tornar a prendre les
pastilles. Anà fent així, prenent les pastilles sense medicació, -i
24 rebent les meves visites de tant en tant-, sense emprar, però,
res més, i fôu guarida.

La metafísica, tal com s'ensenya a la Ciència Cristiana, és
27 el primer pas solemne més enllà de la homeopatia. A la
metafísica, la matèria s'esvaeix completament del remei, i la
Ment agafa de dret el seu lloc suprem. L'homeopatia para
30 esment sobretot dels símptoms mentals per a fer el diagnòstic

**Edema guarit sense
medicaments**

Un solemne pas endavant

1 de la malaltia. La Ciència Cristiana se les heu només amb la
causa mental per a diagnosticar la malaltia i destruir-la. Reïx
3 allà on la homeopatia falla, justament perquè l'únic Principi de
guariment que reconeix és la Ment, i tota la força de l'element
mental és emprat per la Ciència de la Ment, que no es
6 reparteix mai els seus drets amb la matèria inanimada.

La Ciència Cristiana bandeja del tot els medicaments, es
recolza només sobre la Ment divina, fent-ne l'únic Principi
9 guaridor i reconeixent-li tot el poder. A l'homeopatia un
medicament esdevé mental perquè el pensament el dilueix
tants cops que el medicament s'assembla més a la ment
12 humana que no pas al substrat d'aquesta anomenada ment,
anomenat matèria; i el poder d'acció del medicament acreix
proporcionalment.

15 Si els medicaments són part de la creació de Déu, que
(com diu el llibre del Gènesi) declararà molt *bona*, no poden ser
tòxics. Si Déu pogués crear medicaments intrínscament
18 dolents, no se n'haurien de fer servir mai. Si és veritat que
Déu creà els medicaments per a ser emprats a la pràctica de
la medicina, per què Jesús no en féu servir ni en recomanà
21 pel tractament de la malaltia? La matèria no es crea a si
mateixa, puix no és intel.ligent. La ment mortal errònia
confereix el poder que el medicament sembla posseir.

24 Els narcòtics calmen la ment mortal, i així alleugen el cos;
però deixen el cos i la ment més tocats per culpa d'aquesta
submissió La Ciència Cristiana afecta tota la corporalitat
27 sencera -és a dir, la ment i el cos-, i forneix la prova que la
Vida és inestroncable i harmoniosa. La Ciència neutralitza
l'error i el destrueix. La humanitat s'ha fet més bona mercès a
30 aquesta patologia espiritual i profunda.

**Modus operandi de
l'homeopatia**

**Prendre medicaments no és
cristià**

Mitologia i matèria mèdica

1 Està escrit que la professió de la medicina té el seu origen
a la idolatria de mà de sacerdots pagans que imploraven als
3 déus de guarir els malalts i feren d'Apol.lo "el déu de la
medicina." Aparentment fóu Apol.lo qui dictà la primera
6 recepta segons la "*Història dels quatre mil anys de la
medicina.*" Cal remarcar que Apol.lo també era considerat el
qui enviava la malaltia, "el déu de la pestilència." Hipòcrates
9 s'allunyà de les imatges del déus i es girà vers les plantes i les
drogues minerals per a guarir. Aquest pas es va tenir per un
progrés a la medicina; però allò què ens cal és la veritat que
guareix tant la ment com el cos. Pot ser que a l'avenir, la
12 història de la medicina material acabi com la del seu déu
material, Apol.lo, que fóu expulsat del cel i patí grans mals a la
terra.

15 Els medicaments, els pegats i el whisky són uns sucedanis
sense solta de la dignitat i la potència de la Ment divina i de la
seva eficàcia guaridora. És llastimós de fer caure els homes a
18 la temptació tot menant-los pels viaranyes d'aquest món de
desolació, -de victimitzar la raça prescrivint als malalts remeis
que els intoxiquen, fins que la ment mortal arriba a trobar gust
21 a la beguda forta, i els homes i les dones esdevenen barralers
fastigosos.

Passes vers l'alcoholisme

Proves de progrés i d'espiritualització ens saluden arreu.
24 Els sistemes de medicació van treient les seves grapes de la
matèria i obren la porta a l'estrat més alt de la matèria, la ment
mortal. És el què fa l'homeopatia, que va una passa endavant
27 de l'al.lopatia. La matèria va desapareixent de la medicina; i la
ment mortal, d'una dissolució més alta que la droga, governa
les pastilles.

Passes endavant

30 Una dona, a la ciutat de Lynn, Massachusetts, fóu
anestesiada i es va morir, malgrat que els seus metges havien

1 assegurat que hauria estat arriscat de fer l'operació que li calia
sense l'anestèsic. Després de l'autopsia, la seva germana
3 testificà que la traspasada no volia inhalar l'èter perquè deia
que la matèria, però que els seus metges li havien constret. Li
havien agafat les mans i l'hi havien sotmés per força. El cas
6 fóu portat a judici. Trobaren que el testimoni era concloent, i
s'emeté el veredicté que la mort no havia estat produït per
l'anestèsic, ans per la por d'inhalar-ne.

Efectes de la por

9 És una cirurgia hàbil o científica passar per alt les
condicions mentals i tractar la pacient com si fos basicament
matèria mancada de ment, i com si la matèria fós l'únic factor
12 que s'hagi de sospesar? Si aquests cirurgians gens científics
haguessin entès la metafísica, haurien parat esment de l'estat
mental de la dona, i s'hi haurien mirat molt abans de fer
15 aquesta mena de tractament. Haurien apaivagat la por de la
dona, o bé haurien fet l'operació sense l'èter.

**Parar esment de les condicions
mentals**

18 Els resultats demostren que aquest dona de Lynn es morí
no de la malaltia ni de l'operació, ans dels efectes que produí
la ment mortal.

21 Les escoles mèdiques voldrien que la matèria en lloc de la
Ment els hi fes saber l'estat d'un home. Examinen els
pulmons, la llengua, i el pols per a constatar el grau
d'harmonia o de salut, que la matèria li deixa gaudir a la
24 matèria, -el grau de patiment o de plaer, d'acció o de torpor,
que una mena de matèria li deixa gaudir a una altra mena de
matèria.

Falsa deu de coneixement

27 Ignorant el fet que les creences dels homes generen la
malaltia i tots els seus símptomes, el metge tradicional pot fer
més greu la malaltia per la seva actitud mental, quan, de fet,

1 s'hauria d'afanyar a destruir-la pel poder de la Ment divina.

Els sistemes de la física van en contra de la metafísica, i
3 *vice versa*. Quan els mortals renunciïn a la base d'acció
material i es giren vers la base espiritual, els medicaments
perden la seva força guaridora, puix no tenen cap poder innat.

6 Quan la gent no hi posa fe, els remeis inanimats esdevenen
impotents.

L'acció orgànica i la secreció de les vísceres són
9 governades tan directament per la ment mortal com n'és el
moviment del braç. Quan aquesta pretesa ment fuig del cos, el
cor esdevé tan inert com la mà.

12 Segons l'anatomia els nervis són indispensables per a fer
arribar als múscles les ordres de la ment i produir l'acció, però
què hi diu l'anatomia quan els múscles s'encarcaren i no es
15 poden bellugar? És que la ment mortal ja no hi parla o els hi
ha manat de ser impotents? Poden els múscles, els ossos, la
sang i els nervis revoltar-se contra la ment en un cas i no en
18 un altre, i es poden enrampar els múscles malgrat l'objecció
mental?

Si els múscles no actuen sempre per si sols, no hi actuen
21 mai, -no són mai bons d'actuar contràriament a la direcció de
la ment. Si els múscles poden aturar la seva acció i enrampar-
se quan els hi vingui de gust, -contrafer-se o fer-se simètrics,
24 quan els hi plagui o la malaltia vulgui, és que es governen a si
mateixos. Per què, doncs, ens cal consultar l'anatomia per a
saber com la ment mortal governa el múscle, si de l'anatomia
27 només en podem aprendre que el múscle no és governat
d'aquesta manera?

És l'home un fong material sense la Ment que li doni un cop
30 de mà? Una articulació encarcerada o un múscle enrampat
són tant el resultat d'una llei com la condició blegadissa i

Múscles obedients

Anatomia i ment

La Ment, és més que la matèria

1 elàstica d'un membre sa, i n'és Déu el legislador?

3 Dius, "M'he cremat el dit." És una afirmació del tot justa,
més del què et penses; puix és la ment mortal, i no la matèria,
la que el crema. La inspiració santa ha creat estats d'esperit
6 dels tres joves hebreus captius, llençats a la fornalla roent de
Babilònia; mentre que l'estat mental oposat podria calar foc de
manera espontània.

9 L'any 1880, l'estat de Massachussets posà el peu al coll a
un projecte de llei tirànica, que restringia la pràctica de la
medicina. Si els altres Estats de la Unió seguissin aquest
12 exemple, d'acord amb la nostra Constitució i la nostra
Declaració de Drets, no menyscabarien tant aquest sentiment
immortal de la Declaració d'Independència, "L'home ha estat
15 dotat pel seu Creador de certs drets inalienables entre els
quals hi ha la vida, la llibertat i la recerca de la felicitat."

Regulacions restrictives

18 Les lleis tiràniques dels Estats tocant a la medicina, fan
pensar en les paraules cèlebres que pronuncià Mme. Roland
en agenollar-se davant de l'estatua de la Llibertat, erigida a
tocar de la guillotina: "Llibertat, quin munt de crims s'han fet
21 en nom teu!"

El metge tradicional, que examina els símptomes corporals,
li diu al pacient que està malalt, i tracta el cas segons el seu
24 diagnòstic físic, provocaria de manera natural la malaltia que
mira de guarir, si ja no hagués estat determinada per la ment
mortal. Aquests errors inconscients no passarien, si aquesta
27 mena de filàntrops de la vella escola furguessin la ment tan
pregonament com la matèria per a esbrinar-hi la causa i
l'efecte. El metge s'avé "amb el seu adversari de seguida,"
30 però d'una manera ben diferent de com s'hi avé el metafísic;

La metafísica repta la física

1 puix el metge de la matèria accepta la malaltia, mentre que el metafísic només accepta la salut i repta la malaltia.

3 La Ciència Cristiana amara el cos de la claror solar de la Veritat, que enforteix i purifica. La Ciència Cristiana actua com un alterador, neutralitzant l'error per la Veritat. Canvia les
6 secrecions, foragita els humors, fon els tumors, afluixa els muscles encarcerats, i refà els ossos corcats. L'efecte d'aquesta Ciència és somoure la ment humana a fi que canviï
9 de base, i sobre aquesta nova base es pugui donar a l'harmonia de la Ment divina.

La Veritat, un alteratiu

12 L'experiència ha demostrat el fet que la Ment governa el cos, no de manera aïllada, ans en tots els casos. Les facultats indestructibles de l'Esperit existeixen sense les condicions de la matèria i també independentment de les falses creences
15 d'una pretesa existència material. Aplicant les regles de la Ciència a la pràctica, l'autora ha rescabalat la salut als casos més greus de malalties agudes i cròniques. Les secrecions
18 s'han canviat, l'estructura s'ha refet, membres curts s'han allargat, articulacions encarcerades s'han fet blegadisses, i ossos corcats han tornat al seu estat normal. He restaurat el
21 que hom anomena la substància consumida dels pulmons, i l'organisme s'ha refet allà on hi havia una malaltia orgànica. La Ciència Cristiana guareix la malaltia orgànica tan certament
24 com guareix la funcional, puix només cal capir més bé el Principi diví de la Ciència Cristiana per a demostra-ne la regla superior.

Succés pràctic

27 Amb benvolença, i amb tot el respecte que es mereixen els facultatius, esmento les paraules del Sr. Benjamin Rush, l'il.lustre professor de medicina de Filadelfia. Declarà que "és
30 impossible d'avaluar el mal que ha fet Hipòcrates, marcant

Testimoni de mestres de la medicina

1 primer la Natura amb el seu segell, i donant-li després tota llibertat d'acció sobre els malalts.”

3 El Dr. Benjamin Waterhouse, professor a la Universitat de Harvard es declarà “malalt de tanta xerrameca erúdita.”

6 El Dr. James Johnson, metge del Rei Guillem IV d'Anglaterra, digué:

9 “Declaro ben conscientment el meu parer, basat en una llarga observació i una pregonera reflexió, que si no hi hagués cap metge, cap cirurgià, cap farmacèutic, cap llevadora, cap apotecari, cap químic, ni cap medicament sobre la terra, no hi haurien tantes malalties ni tanta mortalitat.”

12 El Dr. Mason Good, un savi professor de Londres, digué:

15 “Els efectes de la medicina sobre el sistema humà són d'allò més incerts; si no fos, que de fet, ja ha destruït més vides que la guerra, la pesta, i la fam plegades.”

18 El Dr. Chapman, professor de medicina teòrica a l'Institut de Física a la Universitat de Pensilvània, en un assaig que publicà, digué:

21 “Quan consultem la història de la nostra ciència, no ens en podem estar de sentir-nos fastiguejats de l'allau d'hipòtesis que cada època ens ha imposat. Enlloc més la imaginació s'ha desfermat fins aquest punt; i una exhibició tan gran de la inventiva humana potser podria plaure la nostra vanitat, si no fos que queda més que compensada per l'espectacle humiliant de tants disbarats, contradiccions i falsies. Voler harmonitzar les contradiccions de les doctrines mèdiques és, 24 de fet, una tasca tan impracticable com voler organitzar l'efímera bogor que sura al voltant nostre, o reconciliar les antipaties fixes i repulsives de la naturalesa. Fosca i confosa,

1 la nostra cursa s'assembla a la dels Cíclops d'Homer, que
anaven a les palpentas dins la seva cova.”

3 El Sr. John Forbes, metge i membre del Reial Col·legi de
metges, de Londres, digué:

6 “Cap classificació sistemàtica o teòrica de les malalties ni
dels agents terapèutics, que mai s'hagi promulgat, és veritat,
ni té cap retirada amb la Veritat; i a la nostra pràctica no en
podem fer servir cap de guia segura.”

9 És just de dir que generalment la classe culta dels metges
són homes i dones honorables, i són més científics, doncs,
que els qui es fan passar falsament per adeptes de la Ciència
12 Cristiana. Però a tots els sistemes humans basats sobre
premises materials els hi manca la unció de la Ciència divina.
Queda molt per dir i per fer abans que tota la humanitat sigui
15 salvada i tots els microbis mentals del pecat i els germens
malaltissos del pensament siguin exterminats.

18 Si semblés que tu o jo ens morim, no serem pas morts. La
mort aparent, generada per una majoria de creences humanes
que diuen que l'home s'ha de morir, o produïda per assassins
mentals, no refuta gens ni mica la Ciència Cristiana; més aviat
21 fa palesa la veritat de la proposició fonamental d'aquesta
Ciència, o sigui que els pensaments mortals, a nivell de
creença, governen la materialitat, mal anomenada vida al cos
24 o a la matèria. Però el fet perpetu que la Vida, la Veritat i
l'Amor salven del pecat, de la malaltia i de la mort, roman
sobirà. “Quan aquest cos corruptible s'haurà revestit
27 d'incorruptibilitat, i aquest cos mortal s'haurà revestit
d'immortalitat (la Ciència divina), aleshores s'acomplirà la
paraula que està escrita: la mort ha estat engolida dins la
30 victòria.” (St. Pau)